

Enfocant el procés sobiranista

Anàlisi de continguts sobre el tractament de la política catalana als mitjans de comunicació en el període 2012-2015

L'opinió pública no és una fotografia fixa, immutable i perpètua en el temps, sinó més aviat un flux de pensaments i emocions agregats del conjunt d'una societat, que s'interrelaciona i es canalitza en bona mesura a través dels mitjans de comunicació. Tal com explica Walter Lippmann (1946), les paraules escrites o parlades desencadenen imatges en la ment, que s'esvaeixen i són difícils de mantenir invariables perquè les substitueixen altres imatges, noms i símbols. Dennis Chong i James Druckman (2007) hi afegeixen que l'opinió pública sovint depèn de com les elits decideixen enfocar els temes, i els ciutadans estem exposats a enfocaments diversos i oposats derivats d'un debat competitiu entre partits o faccions ideològiques.

No només les elits polítiques tenen un rol a l'hora d'estimular l'opinió pública. Existeix un debat acadèmic en els estudis de comunicació sobre el paper que juguen els mitjans en les democràcies per fomentar la participació ciutadana i la implicació en els afers públics o si més aviat les desmotiven. Estudis empírics realitzats en diferents països han analitzat la connexió entre la manera com els mitjans enfoquen la informació política i l'impacte que això té en l'actitud de la societat envers les institucions i els actors polítics. Els més crítics argumenten que, lluny de servir de canal de comunicació entre els poders públics i la ciutadania, els mitjans fomenten una visió cínica dels polítics i de les institucions, basada en l'interès personal i la competició entre rivals per obtenir i conservar el poder (Cappella i Jamieson 1997; Patterson 2003). Altres acadèmics, en canvi, ho rebuten amb l'argument que són precisament els ciutadans més informats els més compromesos amb el sistema i, per això, creuen que els mitjans remen en la direcció contrària a la descrita pels cíncics (Norris 2000).

El prisma des del qual s'estudia aquesta aproximació a la informació política és el *framing*, un dels fenòmens que més ha centrat l'interès dels estudis dels mitjans de comunicació en les últimes dècades. Així, dos enfocaments o marcs (*frames*) específics han tingut el protagonisme acadèmic: l'anomenat estratègic o del joc, i el de conflicte. I a tots dos s'atribueixen efectes oposats: per una banda, l'estratègic narra la política com una cursa de cavalls amb decisions preses des del càlcul del benefici propi, i això se suposa que produeix desafecció dels ciutadans

amb la política. Per l'altra, el marc de conflicte presenta la informació entre dos bàndols enfrontats i se n'han estudiat efectes positius en la participació dels ciutadans exposats.

L'objecte d'aquest article és comprovar l'ús d'aquests *frames* específics aplicats a la realitat política catalana. Per fer-ho s'ha dut a terme una anàlisi de continguts en què s'ha estudiat informació de dotze dels principals mitjans de comunicació de ràdio, televisió i premsa diària consumits a Catalunya en el període de 2012 a 2015, posant el focus en les principals dates de l'anomenat "procés sobiranista", des de l'any de la primera mobilització massiva de catalans a favor d'una Catalunya independent, l'11 de setembre de 2012, fins a l'any de les eleccions al Parlament que els partits independentistes van voler caracteritzar com a "plebiscitàries" sobre la independència, el 27 de setembre de 2015.

L'anàlisi engloba mitjans editats a Barcelona i a Madrid, en un exercici que serveix també per comprovar la capacitat d'influència dels centres de poder de les elits polítiques respecte als mitjans de comunicació a l'hora de transmetre *frames*. Així, a part dels dos enfocaments esmentats, s'estableixen dos marcs temàtics basats en els principals arguments que esgrimeixen els dos governs, el de l'estat espanyol i el de la Generalitat de Catalunya, en relació al procés sobiranista i les relacions entre les institucions catalanes i espanyoles, i es vol testar el grau de transmissió d'aquests marcs en els mitjans.

Així, el resultat de l'anàlisi vol interpretar els resultats en funció dels dos sistemes de comunicació que coexisteixen a Catalunya: els de l'ecosistema català, format pels mitjans que tenen a Catalunya la redacció principal, des d'on produeixen la majoria dels continguts informatius i tenen com a audiència preeminent o pràcticament exclusiva els catalans; i els del sistema espanyol o estatal, que engloba els mitjans que tenen a Madrid la seva redacció central, la majoria dels seus continguts informatius es produeixen fora de Catalunya i la seva audiència és el conjunt de la població espanyola. L'objectiu de l'estudi és detectar diferències significatives en l'enfocament de la informació analitzada.

Framing

El *framing* s'ha descrit des de molts angles, des del punt de vista psicològic i des de la sociologia. Des d'una perspectiva mediàtica es pot definir com el procés de seleccionar alguns aspectes de la realitat percebuda i fer-los més notoris en el text comunicatiu, de manera que promogui una definició concreta del problema, una interpretació causal, una avaluació moral, i/o una recomanació de com tractar el tema descrit (Entman, 1993). Els textos mediàtics

inclouen *frames* (marcs interpretatius), que es manifesten amb la presència o l'absència de paraules clau, frases fetes, imatges estereotipades, fonts d'informació i frases que reforcen conjunts de fets o judicis. L'acadèmic també explica que el *framing* no és només inherent al text, sinó també als comunicadors, els receptors i la cultura.

Diversos experiments han provat que les diferències en com s'anomenen les coses poden canviar l'opinió de la gent sobre la matèria. Possiblement l'exemple més comú és el de Kahneman i Tversky (1984). Van preguntar a una mostra de gent que escollís entre dues opcions mèdiques per abordar una hipotètica emergència mèdica als Estats Units. Després, van reformular amb diferents paraules les dues mateixes opcions (mantenint-ne el mateix significat) i van preguntar-ho de nou a una altra mostra. El resultat va ser que l'opció àmpliament majoritària que va escollir la primera mostra va esdevenir l'opció rebutjada de llarg per la segona mostra. L'única diferència entre les dues enquestes era de quina manera es presentaven les expectatives d'èxit i de fracàs de cada opció.

Hi ha també una gran varietat de definicions de *frame*, com ara la que són "paquets interpretatius" o "una idea central organitzadora per donar sentit a fets rellevants, suggerint què està en discussió" (Gamson & Modigliani, 1989, citat per De Vreese, 2005a) o "eines conceptuais en què els mitjans i els individus es recolzen per expressar, interpretar i avaluar informació" (Neuman, Just & Crigler, 1992, citat per Van Gorp, 2007). Segons Cappella i Jamieson (1997), hi ha quatre criteris que un *frame* ha de reunir: 1) ha de ser identificable conceptualment i lingüística; 2) ha de ser observat de manera habitual en la pràctica periodística; 3) s'ha de poder distingir dels altres *frames*; 4) ha de tenir validesa representativa.

De Vreese (2005b) assenyalava una diferència entre els processos de *frame-building* i *frame-setting*. El primer es refereix als factors interns al periodisme i provinents de la interacció continuada entre els periodistes i les elits que determina com els mitjans emmarquen (situen dins d'un marc, d'un *frame*) els temes. El segon, implica la interacció entre els *frames* mediàtics i la seva audiència, i concretament com els *frames* afecten l'aprenentatge, la interpretació i l'avaluació de fets i esdeveniments.

Possiblement la variable més bàsica en l'anàlisi en la recerca del *framing* és el to, que es refereix a la orientació positiva o negativa d'una informació concreta respecte al subjecte. Un exemple de com mesurar-lo és l'anàlisi de continguts del Pew Research Centre (en línia), que examina cadascuna de les afirmacions que ofereix alguna avaluació de les opcions d'un candidat de guanyar o de la seva efectivitat potencial si governés i ho recompten per notícies. D'acord amb Semetko i De Vreese (2000), el to avalua els actors polítics de cada notícia, i això

permet avaluar el to general amb què un mitjà de comunicació concret informa sobre un actor en particular.

Frames genèrics i específics

Alguns autors han descrit un estoc de *frames* generals que suposadament es troben en tota mena de notícies, sigui quin en sigui en tema (per exemple: Neuman, Just i Crigler 1992; Semetko i Valenburg, 2000). Els *frames* genèrics més comuns són: el de conflicte, el d'interès humà, el de conseqüències econòmiques, el de moralitat, i el de responsabilitat. Altres acadèmics s'han centrat més aviat en *frames* específics sobre un determinat àmbit (com ara Van Gorp, 2005, o Entman, 1991), que són vàlids només per temes concrets i permeten arribar a un nivell més profund d'especialització i detall rellevants per al subjecte d'estudi (De Vreese, 2005b).

Frame de conflicte

Amb l'objectiu d'atraure l'atenció cap a les notícies, un dels *frames* més comú és el de conflicte, que posa èmfasi en el conflicte entre individuals, grups o institucions (altre cop Semetko i Valkenburg, 2000). Ressalta incompatibilitats, desavinences o tensions oposades (Putnam i Shoemaker, 2007). Neuman, Just i Crigler (1992) també atribueixen a la tradició periodística d'explicar els dos costats de la història com a causa d'aquest enfocament.

Schuck, Vliegenthart i De Vreese (2016) han estudiat la capacitat del *framing* de conflicte de mobilitzar votants, partint de la base que quan els votants perceben que no hi ha res a oferir durant una campanya o que hi ha consens entre els partits poden no tenir incentius per participar. Van mesurar la presència del *frame* de conflicte a la cobertura de la campanya electoral dels 27 estats membres de la Unió Europea i el seu impacte en els votants, i van concloure que l'exposició a notícies que plantegen conflictes té un efecte positiu en la participació.

Framing estratègic

Definit inicialment com una variació del *framing* de conflicte, l'enfocament estratègic ha estat àmpliament discutit en els estudis de mitjans. Cappella i Jamieson (1997) s'hi refereixen com la tendència dels mitjans de reduir qualsevol acció, independentment de com de noble sigui, a alguna maniobra tàctica. Consideren que el *frame* estratègic és dominant, i té les següents característiques: 1) guanyar i perdre són la preocupació central; 2) fa servir llenguatge bèl·lic, jocs i competicions; 3) hi ha una història amb actors, crítics, i audiència (els votants); 4) guanya

centralitat la posada en escena, l'estil i la percepció dels candidats; i 5) les enquestes tenen molt de pes.

Patterson (1993) reflecteix l'auge de l'esquema de joc (la 'curse de cavalls') per sobre de l'esquema de les polítiques en les notícies. Conclou que els periodistes han passat de ser escèptics silenciosos a esdevenir cíncics francs, amb un estil informatiu més agressiu. Segons ell, aquesta tendència dels mitjans a presentar els candidats com a estratègics més que com a líders de coalicions electorals fa més difícil que els seus missatges arribin als votants. Per Patterson, en l'esquema de joc un canvi en la posició d'un candidat és un intent calculat de manipular l'electorat.

Altres acadèmics asseguren, en canvi, que aquesta tendència no es pot demostrar i que fins i tot per ser refutada per una hipòtesi alternativa, que Pippa Norris defineix com a "Cercle Virtuós" (2000). Norris defineix com a 'malestar mediàtic' (*'media malaise'*) les explicacions que sostenen que les pràctiques habituals en la comunicació política i en els mitjans de comunicació perjudiquen el compromís cívic dels ciutadans. Basant-se en enquestes a Europa i als Estats Units, l'acadèmica conclou que contràriament a la hipòtesi del malestar mediàtic, el consum de mitjans s'associa positivament a un ampli ventall d'indicadors de coneixement polític, confiança en el sistema i mobilització. La gent més pendent dels mitjans i més informada té més coneixements, són més participatius i confien més en les institucions.

Finalment, Claes H. De Vreese (2005a) planteja que el cinisme polític pot incrementar-se o disminuir arran de l'exposició als mitjans. Per ell, el factor clau és la quantitat de notícies estratègiques que es difonen. Aquest autor va dirigir una anàlisi de continguts i una enquesta panel a Dinamarca i Holanda sobre la cimera de Copenhagen del 2002, i els resultats van demostrar que els afers europeus eren molt més visibles als mitjans danesos, mentre que el nivell de notícies estratègiques era molt més gran als holandesos. Com a conseqüència d'això, a Holanda l'exposició a aquestes notícies va contribuir a l'increment del cinisme polític, mentre que a Dinamarca va disminuir.

Metodologia

L'anàlisi de continguts ha estat el mètode de recerca més practicat en l'estudi dels mitjans durant almenys un segle (McQuail, 2005). Consisteix a escollir un univers o una mostra de continguts, establint una categoria de referents externs rellevants per al tema d'anàlisi, definint la unitat d'anàlisi del contingut, buscant de classificar el contingut en la categoria per

comptar la freqüència dels referents, i expressant els resultats com una la distribució total en funció de la freqüència i la incidència.

Per tal d'identificar els *frames* en una anàlisi de continguts, Tankard (2001) considera un primer pas vital definir enfocaments específics per el tema particular que es vol discutir a partir de paraules clau, lemes i imatges. L'acadèmic planteja una llista d'onze mecanismes de *framing* o punts principals: titulars i títols; subtítols; fotografies; peus de foto; entrades (*leads*); selecció de fonts o afiliacions; selecció de citacions; citacions destacades; estadístiques, quadres i gràfics; i frases concloents o paràgrafs dels articles.

Per a la nostra anàlisi de continguts sobre el procés sobiranista i la relació entre les institucions catalanes i espanyoles, el període d'estudi va del 2012 al 2015 per dues raons relacionades: el 2012 és l'any que hi va haver la primera manifestació de la Diada, a Barcelona, l'11 de setembre (Guinjoan, Rodon i Sanjaume, 2013); i és també el primer any en què les enquestes oficials de la Generalitat mostren un increment dràstic del suport perquè Catalunya esdevingui un estat independent (Baròmetre del CEO). L'últim any del període, el 2015, hi va haver eleccions al Parlament el 27 de setembre en què els dos principals grups de la cambra catalana (CDC i ERC) van formar una coalició electoral amb un programa a favor de la independència, que va esdevenir tema únic a la campanya.

També hi ha una raó material que justifica aquesta delimitació del període que és la dificultat d'aconseguir mostres en la totalitat dels mitjans seleccionats en dates anteriors. Per a l'estudi, s'ha comptat amb la col·laboració del Consell de l'Audiovisual, que ha cedit gravacions de les ràdios i les televisions del seu arxiu.

Fixat aquest període, s'han seleccionat 15 dates de cada any segons un criteri de notorietat en relació al tema d'anàlisi i de dispersió al llarg del temps. Aquesta selecció inclou desencadenants i punts d'inflexió en la relació entre els dos governs (Druckman, 2001) i s'han escollit a partir de l'observació de les portades dels dos principals diaris a Barcelona i a Madrid, La Vanguardia i El País.

S'han analitzat 12 mitjans (4 diaris: La Vanguardia, El Periódico, El País i El Punt Avui; 4 cadenes de televisió: TV3, Telecinco, Antena 3 i La 1; i 4 emissores de ràdio: RAC1, Catalunya Ràdio, la Cadena SER i la COPE). Aquesta tria inclou els mitjans amb més audiència a Catalunya segons l'Estudi General de Mitjans (l'EGM), dels quals la meitat tenen seu a Barcelona i l'altra meitat a Madrid. Inclou les televisions públiques catalana i espanyola.

L'objectiu era codificar 720 unitats d'anàlisi, corresponent als dotze mitjans triats en les 60 dates seleccionades. Cada unitat equival a la informació (no opinió) relacionada amb el tema d'estudi tant a la portada com a les pàgines interiors de l'edició en paper dels diaris en els dies seleccionats; la informació relacionada en el magazín informatiu de ràdio en el *prime time*, de 8 a 9 del matí dels dies seleccionats; i en l'informatiu de nit de les cadenes de televisió el vespre anterior a les dates seleccionades (llevat d'alguna excepció, en què s'ha seleccionat l'informatiu de nit del mateix dia, per veure reflectides notícies tardanes del dia anterior com ara els resultats d'unes eleccions).

Les variables de codificació s'han organitzat en sis blocs. El primer inclou elements propis de l'anàlisi de l'*agenda-setting* sobre la posició i la notabilitat de la notícia (Pallarès, Gifreu i Capdevila, 2007). El segon analitza el titular, seguint l'esquema de Francesc Burguet (1997) que després ha inspirat les anàlisis del grup de recerca Digilab del tractament periodístic de la política catalana en la campanya de les eleccions al Parlament del 2012; incloent l'avaluació del subjecte, l'objecte i el to de cadascun.

Els blocs següents testen la presència de *frames* concrets a partir de la detecció d'indicators, responen a preguntes de Sí/No en funció de si els indicators apareixen o no en la notícia, ja sigui de manera directa, transmesos per declaracions d'actors polítics que hi apareixen, o indirecta, aportats pel periodista. El bloc 3 pretén identificar el *frame* de conflicte d'acord amb els paràmetres establerts per Claes de Vreese i Hajo Boomgaarden (2006) i per Andreas Schuck, Rens Vliegenthart i De Vreese (2016). Es comprova si en les parts analitzades de la notícia (primer nivell de lectura en els diaris, narració en la televisió i ràdio) s'hi observen els tres indicators amb què es detecta l'enfocament conflictiu: 1) si la informació s'exposa en dos o més fronts amb versions diferenciades, 2) si s'expressa controvèrsia o desacord, i 3) si s'hi observen desaprovació o retrets personals entre els actors de la notícia.

El quart bloc cerca el *framing* estratègic d'acord als paràmetres Schuck, Boomgaarden i De Vreese (2013), basats en Joseph Cappella i Kathleen Hall Jamieson (1997). Es centra en la detecció de tres indicators: 1) si la notícia para atenció a l'estil i la presentació com un actor polític aborda un tema, 2) si es presenta que l'acció d'un determinat actor polític s'ha pres per interès propi, bé sigui per guanyar estabilitat, per consolidar-se, per millorar la seva posició o bé per tenir millor imatge davant de l'opinió pública, i 3) si la notícia recorre a metàfores pròpies del llenguatge dels jocs, els esports o la guerra.

I els blocs cinquè i sisè parteixen de la definició de dos *frames* específics del tema, d'elaboració pròpia, que hem anomenat “Dret a decidir” i “Estat de dret” i que analitzen la presència en la notícia de quatre arguments principals esgrimits per les dues parts, formulats a partir de l'observació dels discursos dels seus dirigents, seguint l'exemple de Baldwin Van Gorps (2005). El següent quadre resumeix el resultat d'aquesta observació dels arguments que han servit per definir quatre indicadors per detectar cadascun dels dos *frames* específics de l'anàlisi:

	Posició del govern català (‘Dret a decidir’)	Posició del govern espanyol (‘Estat de dret’)
Causa del conflicte	Els catalans són víctimes d'una situació de maltractament o discriminació envers la seva cultura, economia i fiscalitat	Els catalans són víctimes d'una manipulació o engany dels partits nacionalistes o independentistes que en governen les institucions
La visió de la societat catalana	Hi ha una demanda massiva de la majoria de la ciutadania per votar sobre la independència	Hi ha risc de confrontació, divisió o ruptura social a causa del debat sobre la independència
La resolució política	Votar. Exercir el dret a decidir en un referèndum o una consulta popular	Respectar l'estat de dret i abandonar iniciatives que vulneren la Constitució
El paradigma de la independència	A una Catalunya independent (o amb major sobirania) li aniria millor, especialment en termes econòmics	La independència de Catalunya no és viable econòmicament i quedaria aïllada al món; depèn finançament d'Espanya

I finalment, l'última de les variables de l'anàlisi és la definició de quin dels dos *frames* específics és dominant, en funció de tres criteris: la repetició dels indicadors, la varietat que s'hi mostra i la notabilitat que tenen en funció de la posició que se'ls dona en la notícia.

L'anàlisi de continguts s'ha dut a terme durant els mesos de febrer a abril del 2017 per un equip de dues codificadoras contractades gràcies a un ajut de la X convocatòria per a la concessió d'ajuts a projectes de recerca sobre comunicació audiovisual del CAC.

Resultats

El nombre total d'unitats processades en l'anàlisi de continguts finalment ha estat de 680.

Aquesta n'és la relació:

Unitats analitzades segons mitjà i sistema (abs.)

Total	680	
La Vanguardia	59	Sistema de mitjans català
El Periódico	60	
El Punt Avui	60	Sistema de mitjans espanyol
El País	59	
TV3	56	
Antena 3	56	
Telecinco	53	
La 1	57	
RAC1	58	
Catalunya Ràdio	59	
Cadena SER	51	
La COPE	52	
Sistema català	352	
Sistema espanyol	328	

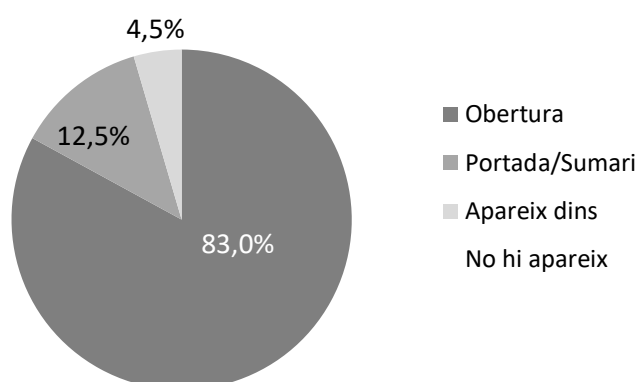
L'objectiu era analitzar una seixantena d'unitats de cada mitjà, però per diverses raons no ha estat possible aconseguir el 100% d'unitats: En alguns casos perquè la notícia seleccionada no apareix en el mitjà (una vintena), en d'altres falta la gravació (18 casos), i en un parell d'ocasions alteracions de la programació per retransmissions esportives van fer que aquell dia no hi hagués informatiu. En tots els mitjans el nombre d'unitats analitzades supera la cinquantena, essent la Ser (amb 51), la COPE (52) i Telecinco (53) les que en tenen menys.

D'acord amb els criteris explicats anteriorment, els resultats els classifiquem en funció de si els mitjans pertanyen al sistema comunicatiu català (tenen seu, redacció central i la major part de l'audiència a Catalunya) o al sistema comunicatiu espanyol (amb seu i redacció central a Madrid i la seva audiència abasta el conjunt de l'estat), o bé en funció dels mitjans directament.

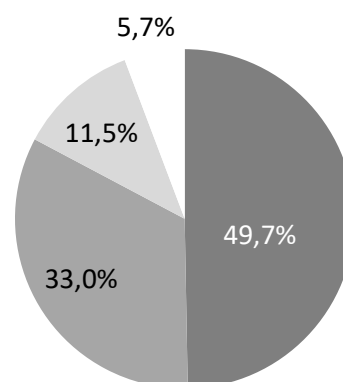
Menys destacat en el sistema de mitjans espanyol. La presència de les notícies seleccionades és més notable en el sistema de mitjans català que en l'espanyol (gràfics 1a i 1b). La totalitat de les notícies apareix en els mitjans catalans analitzats, i la immensa majoria ho fa com a tema d'obertura (83%) o apareix a la portada o en el sumari (12'5%). En canvi, en els mitjans d'abast estatal en la meitat d'ocasions el tema apareix en portada (49'7%), i un terç més (33%)

en el sumari o portada; mentre que en un 11'5% només apareix a dins de l'informatiu o a les pàgines interiors i en un 5'7% no hi és.

1a. Posició de les notícies en el sistema català (%)

1b. Posició de les notícies en el sistema espanyol (%)

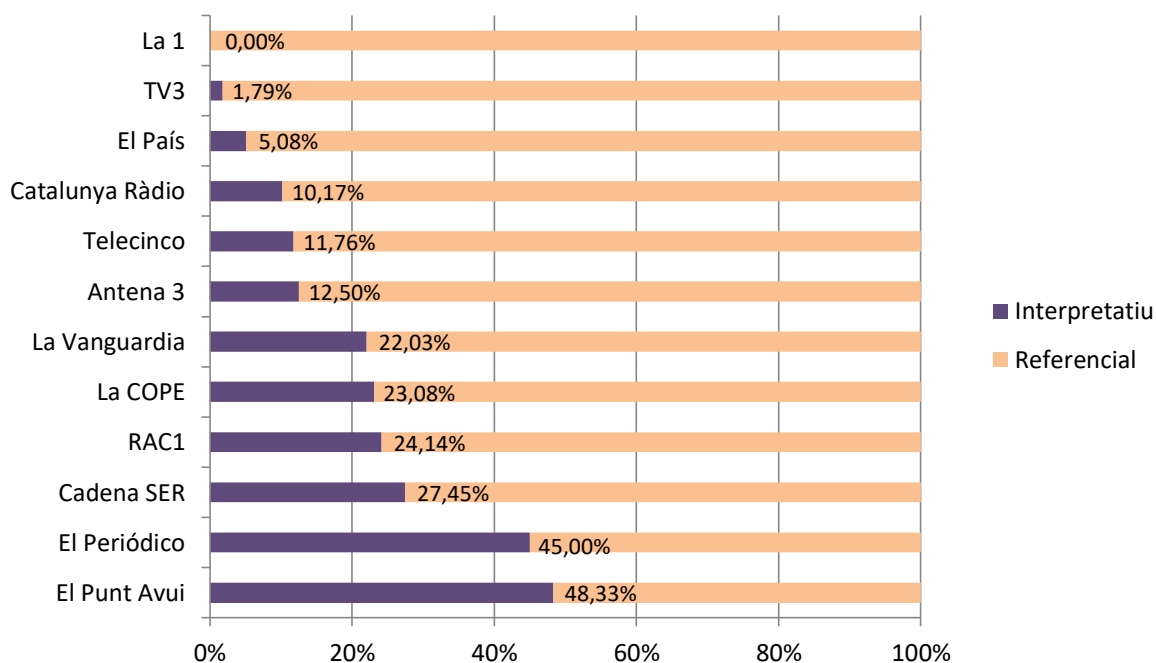

En concordança amb aquesta major notabilitat en el sistema de mitjans catalans, que dediquen de mitjana 10 minuts dels informatius o 10 pàgines dels diaris a aquest tema, davant de les 6 i mitja dels mitjans estatals. Són Catalunya Ràdio, RAC1 i TV3 els que més atenció hi han prestat (17, 14 i 10 minuts respectivament), seguint d'El Punt Avui, amb 8 pàgines de mitjana. Curiosament, la COPE és però el segon mitjà que hi dedica més estona (amb 16 minuts). Darrere els segueixen La 1, Antena 3, El Periódico i la Cadena SER, tots amb 5 minuts o 5 pàgines de mitjana. La Vanguardia i Telecinco n'hi dediquen 4, i El País 3 pàgines.

La major notabilitat també apareix reflectida en el nombre de fotografies que els diaris fan servir per il·lustrar el tema i el nombre de declaracions (talls de veu en la ràdio, inserts en les cadenes de televisió). De mitjana, els mitjans catalans inclouen 13 fotografies o declaracions en cada notícia, amb Catalunya Ràdio, El Punt Avui, TV3, RAC1 al capdavant (superant la desena). La Vanguardia, La 1, Telecinco i El Periódico n'utilitzen entre 8 i 9, mentre que les que menys hi dediquen són la COPE, El País, la Cadena SER i Antena 3 (entre 5 i 7, per aquest ordre).

Poca presència de titulars interpretatius vinculats a les notícies analitzades. Molt majoritàriament (un 80'5%) els titulars dels mitjans analitzats en les dates seleccionades han estat referencials, és a dir, que expressa accions o declaracions concretes i objectivables, i la resta (19'5%) han estat interpretatius. La presència de titulars interpretatius, en què predomina la valoració i l'anàlisi que fa el mitjà de l'actualitat per davant dels fets, és el doble en el sistema de mitjans català (25'6%) que en l'espanyol (12'9%), essent en ambdós casos minoritari.

2. Presència de titular interpretatiu (%)

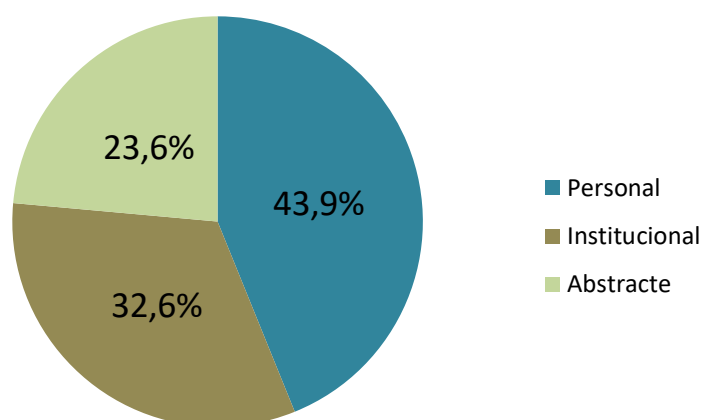

D'entre els mitjans analitzats, els que més recorren a aquests titulars són dos diaris (gràfic 2): El Punt Avui (48'3%) i El Periódico (45%), seguits per tres ràdios: la Cadena Ser (27'5%), RAC1 (24'1%) i la Cadena COPE (23'1%), i pel diari La Vanguardia (22%). A l'altre extrem, els mitjans que rarament fan titulars interpretatius són les dues cadenes de televisió públiques: La1 (0%) i TV3 (1'8%), seguits per El País (5'1%), Catalunya Ràdio (10'2%) i les dues televisions estatals privades analitzades: Telecinco (11'8%) i Antena 3 (12'5%).

Cal tenir en compte que l'ús de titulars interpretatius no té perquè tenir a veure amb el tema d'anàlisi, sinó que més aviat sol guardar relació amb l'estil de cada mitjà.

Abundant personalització dels subjectes i objectes dels titulars. Tant en els mitjans del sistema català com en els estatals les referències a persones concretes per explicar les notícies analitzades és pràctica habitual (gràfic 3). Titulars com ara *“Artur Mas ya tiene compañero de viaje y hoy se ha escenificado el acuerdo de forma solemne en el parlamento catalán”* per titular la signatura de l’acord de legislatura entre CiU i ERC (Antena 3, 19 de desembre de 2012) o bé *“Catalunya passa l'examen de Montoro amb les retallades de Rajoy”* per titular una reunió del Consell de Política Fiscal i Financera (El Periódico, 18 de maig de 2012). Gairebé el 44% de les notícies recorren a la personalització per narrar els fets, mentre que en un terç d’ocasions els subjectes o els objectes titulats són institucionals *“El Parlament catalán respaldó ayer la petición para que el gobierno transfiera a la Generalitat las competencias para poder convocar la consulta”* (Cadena SER, 17 de gener de 2014). El menys freqüent (gairebé un 24%) són titulars amb subjectes o objectes menys concrets, com ara el subjecte en el titular *“Cientos de miles de personas en esa cadena por la independencia de Cataluña que recorren la comunidad auspiciados por el gobierno catalán”* (Telecinco, 11 de setembre de 2013) o bé *“La Constitución frena la consulta”* (El País, 9 d’abril de 2014).

3. Classificació dels subjectes i objectes dels titulars (%)

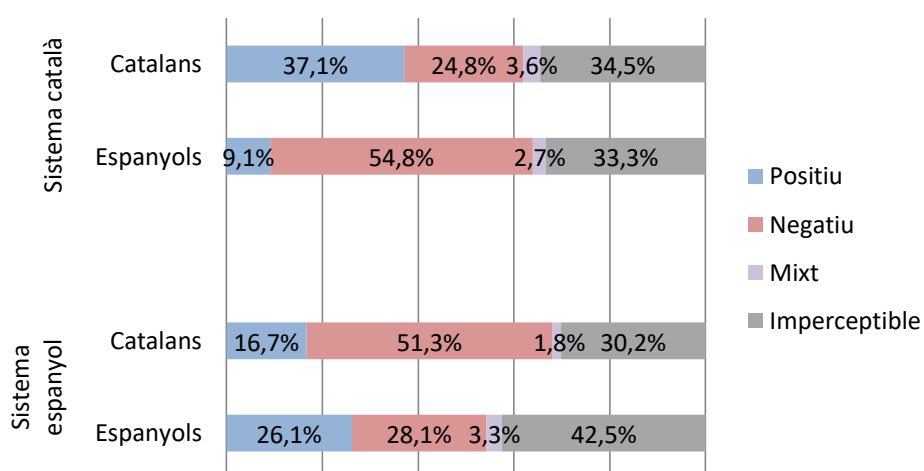

Disparitat en el to dels subjectes i objectes en funció del sistema. La propensió a utilitzar el to negatiu en els subjectes/objectes del sistema polític més allunyat al mitjà apareix com una pauta en els resultats (gràfic 4). Es veu clar quan s’observa que vora el 55% dels mitjans del sistema català titulen les notícies seleccionades amb un perceptible to negatiu envers els subjectes o objectes espanyols, un percentatge que es redueix a pràcticament la meitat quan els que avaluen els actors polítics espanyols són els mitjans estatals. El to positiu per aquests actors és de gairebé el triple o d’una tercera part en funció del sistema mediàtic que els avalua: només un 9% de titulars van ser positius en el català, davant d’un 26% en els mitjans

estatals, en què una part important de titulars el to dels actors espanyols és imperceptible (42,5%).

Passa el mateix quan els mitjans titulen subjectes/objectes catalans: els del sistema mediàtic espanyol els avaluen amb un to negatiu la meitat de les vegades (51%), un percentatge que es redueix a la meitat (25%) en els titulars dels mitjans catalans. En el sistema català són superiors els titulars que parlen dels actors polítics catalans amb to positiu (37%), una proporció que cau a la meitat en el sistema espanyol (17%).

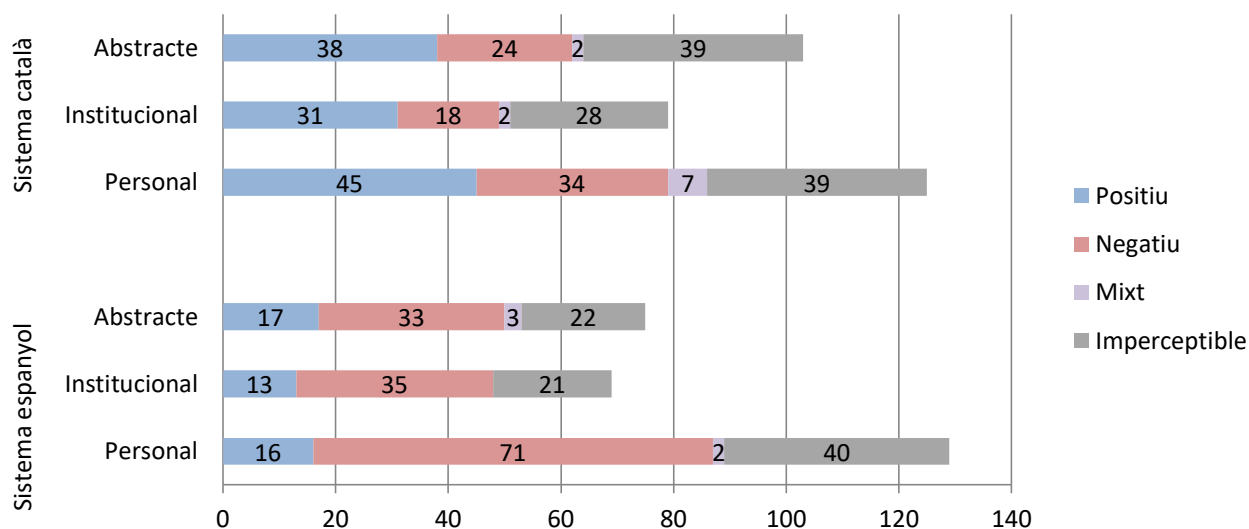
4. To dels subjectes i objectes dels titulars (%)

Algunes mostres evidents del to negatiu les trobem en titulars com ara: *“Mas deja el destino de Cataluña en manos de la movilización callejera”* (El País, 28 de setembre de 2014), *“Artur Mas ha fracasado en su intención de liderar en solitario el proyecto para crear un Estado propio catalán al margen del resto de España”* (Cadena Ser, 26 de novembre de 2012) o bé *“La propuesta del PSOE per reformar la Constitució quedarà en paper mullat”* (RAC1, 26 d’octubre de 2013). Exemples de titular amb to positiu respecte al subjecte o objecte podrien ser: *“El president es compromet a treballar per tenir “estructures d’estat”* (El Punt Avui, 13 de setembre de 2012) o bé *“Rajoy promete salvar a las autonomías con falta de liquidez”* (El País, 18 de gener de 2012). El to mix combina els dos anteriors, com ara: *“Artur Mas amb cinquanta diputats guanya, però queda lluny de la majoria excepcional que reclamava”* (Catalunya Ràdio, 26 de novembre del 2012). I en l’imperceptible, no s’aprecia connotació: *“El parlamento catalán ha aprobado en un pleno extraordinario reclamar al gobierno central un pacto fiscal”* (La 1, 26 de juliol de 2012).

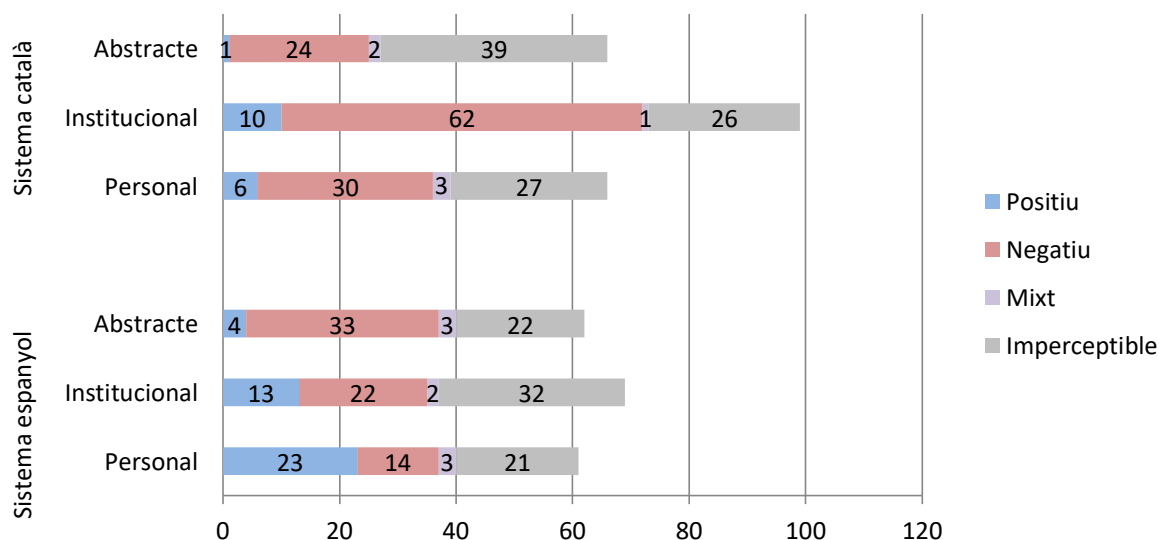
Si a aquesta comparativa entre el to dels titulars hi afegim la variable del tipus de subjecte/objecte s'observa que la tendència a la personalització de les notícies analitzades és majoritària quan es parla d'actors catalans (gràfic 5), tant en el sistema català com en l'espanyol. En els mitjans estatals el to negatiu és molt més acusat quan la notícia té un subjecte/objecte personal que no quan aquest és institucional o abstracte.

5. Referències a subjectes i objectes catalans en el titular (abs.)

En canvi, quan els subjectes/objectes dels titulars són els actors espanyols, la tendència majoritària és a referir-se a les institucions o als partits en els titulars (gràfic 6). Passa clarament en el sistema de mitjans català, i no tan pronunciadament en l'espanyol.

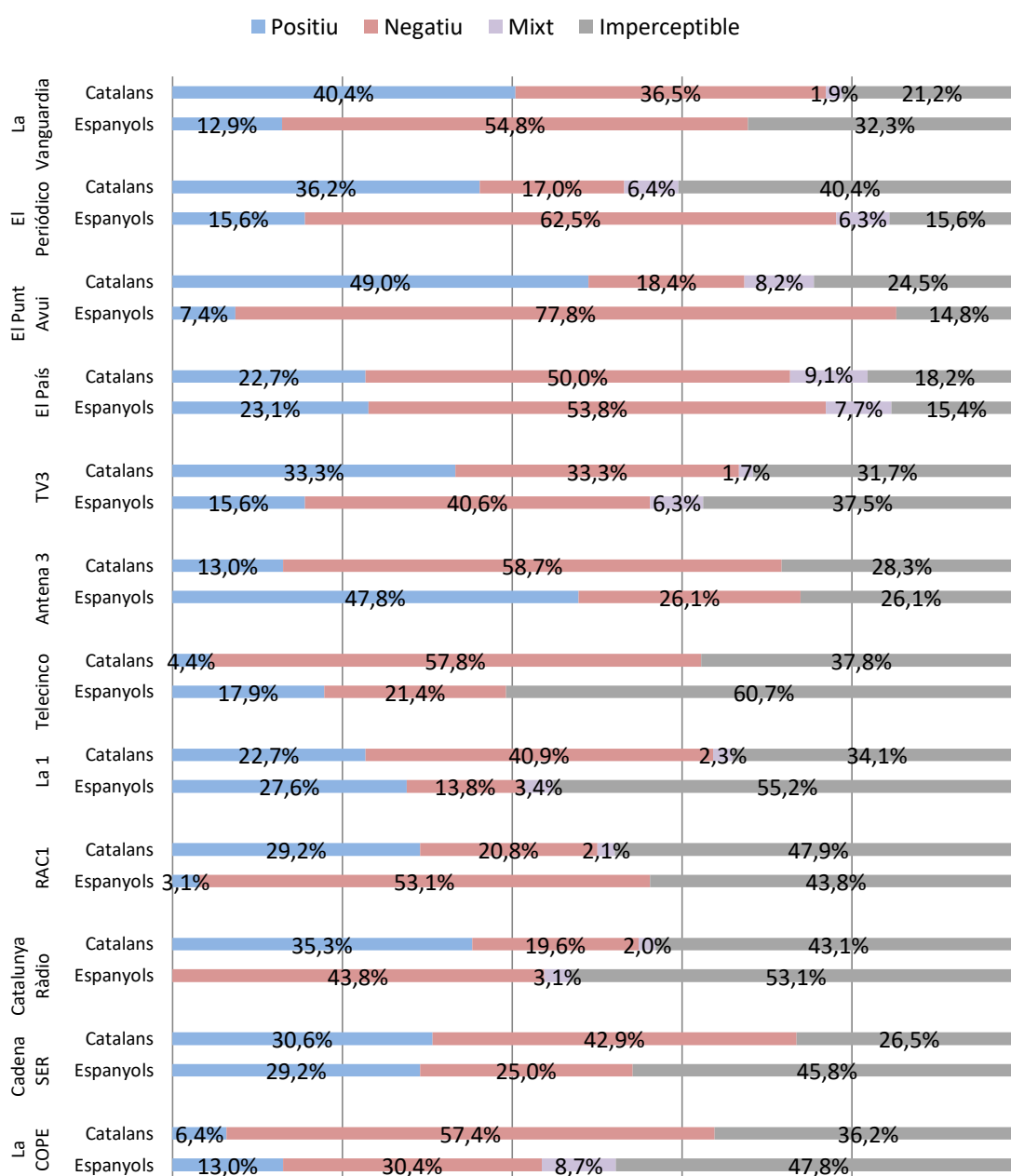
6. Referències a subjectes i objectes espanyols en el titular (abs.)

Curiosament, en el cas dels mitjans estatals, com més concret és el subjecte/objecte espanyol, més positiu és el to, a diferència del que passa quan es refereixen als actors catalans, que és més negatiu quan es referien a persones.

Quan ho analitzem per mitjans (gràfic 7) es reproduïx l'esquema inferit de l'anàlisi per sistemes: a La Vanguardia, El Periódico, El Punt Avui, RAC1 i Catalunya Ràdio el to dels titulars és majoritàriament positiu quan es refereix a actors catalans i majoritàriament negatiu quan parla dels espanyols.

7. To dels subjectes i objectes dels titulars (%)

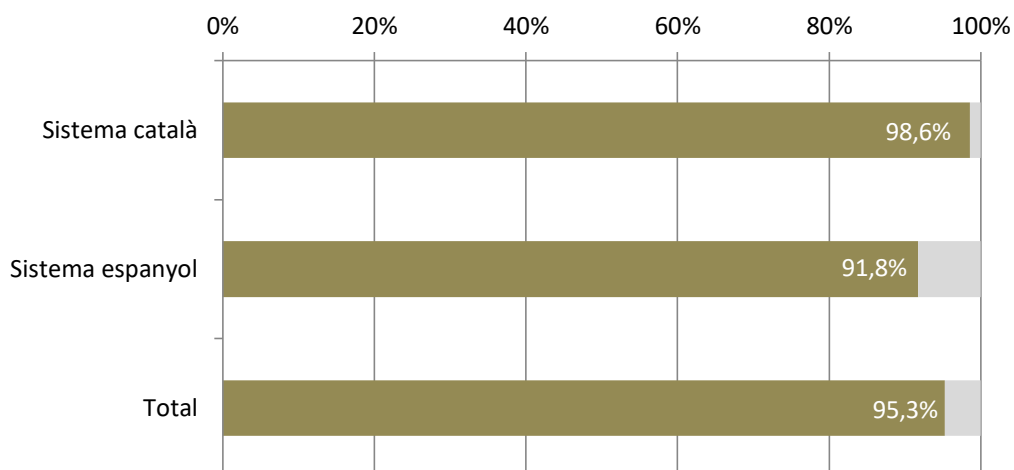

En canvi, a Antena 3, La 1 i la Cadena SER les referències en els titulars als actors catalans són majoritàriament negatives, i les mencions als espanyols en les notícies analitzades són més aviat positives. A El País, la COPE i Telecinco el to més majoritàriament negatiu tant pels titulars que es refereixen als actors catalans, com pels espanyols. I a TV3 el to és majoritàriament negatiu quan es refereix a mitjans espanyols, i està repartit quan parla dels catalans.

Són poc nombrosos els 63 casos en què els subjectes o objectes són tots dos, espanyols i catalans, corresponents a titulars en què coincideixen els dos actors en un sintagma (per exemple: *“Rajoy y Mas negocian una salida al reto soberanista”*, El País 7 de setembre de 2013) i els 27 casos que es refereixen a actors de fora (com ara *“Merkel respalda a Rajoy ante las demandas de Mas”*, La Vanguardia, 19 de juliol de 2014).

El *frame* de conflicte és present en pràcticament totes les notícies analitzades. En gairebé la totalitat de notícies s'exposen dos o més fronts (el 98% de casos en el sistema català, el 89% en l'espanyol), que és l'indicador del *frame* més comú. Del conjunt de la mostra analitzada, en el 95'3% la informació es presenta en aquesta perspectiva (gràfic 8).

8. Presència del *frame* de conflicte segons sistema (%)

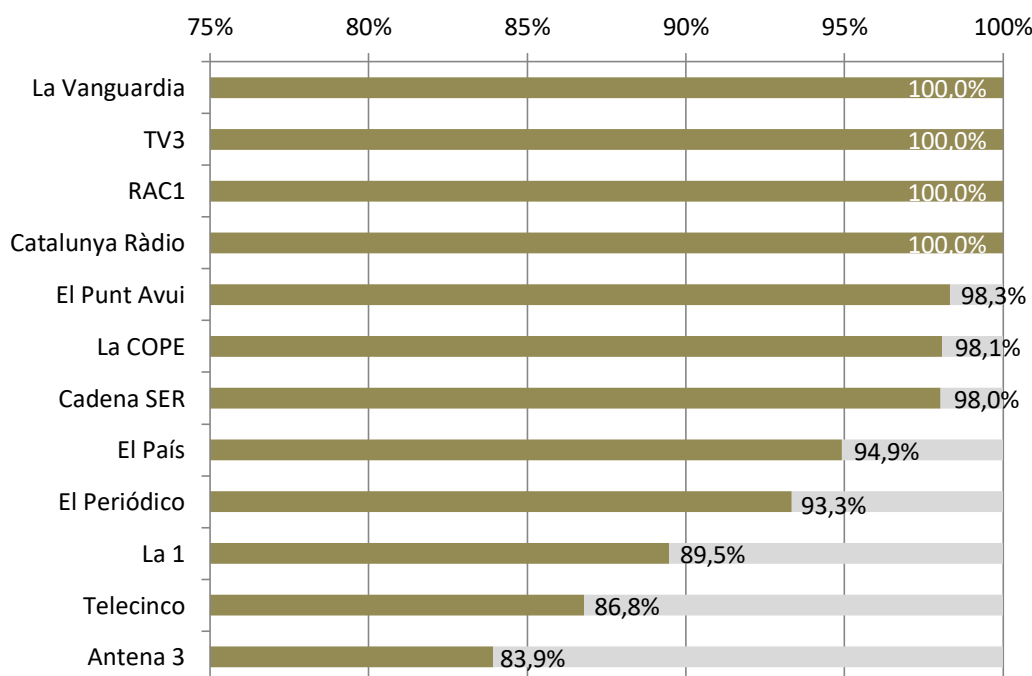

Mostres d'aquest enfocament en trobem contínuament en les informacions, amb titulars com ara *“Rajoy y Mas dan prioridad a las reformas económicas”*, que presenten la informació amb dos fronts que tenen punts de vista diferents (que s'exposen en la notícia), o bé amb desacord: *“Rajoy dona el cop de porta definitiu al pacte fiscal i Mas anuncia que prendrà decisions”* (El Periódico, 21 de setembre del 2012). I també amb retrets personals amb destacats com: *“El*

secretari general del PSOE lamenta el ‘frontisme’ de Mas i l’immobilisme’ de Rajoy” (La Vanguardia, 11 de novembre del 2014).

Analitzat per mitjans (gràfic 9), el *frame* de conflicte és present en el 100% de les notícies seleccionades de La Vanguardia, TV3, RAC1 i Catalunya Ràdio; i en el 98% d’El Punt Avui, La COPE i la Cadena SER. On menys presència té és a les televisions espanyoles: Antena 3, Telecinco i La 1, que està entre el 80% i el 90%.

9. Presència del *frame* de conflicte segons mitjà (%)

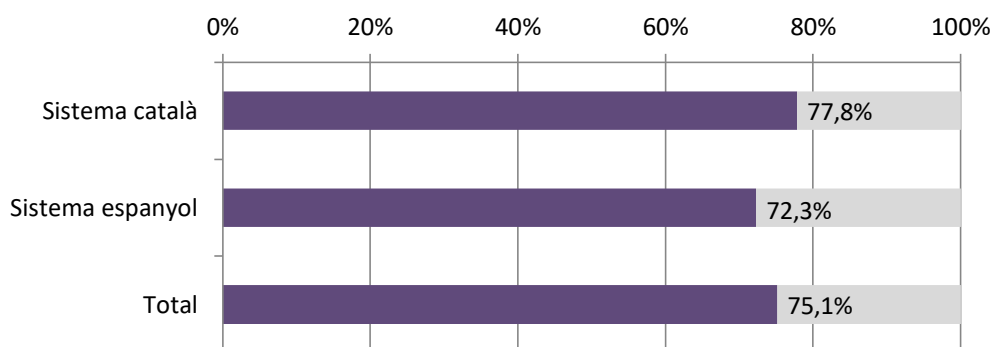

Més contrast entre mitjans que entre sistemes en l’ús del *frame* estratègic. Només hi ha 5’5 punts percentuals de diferència entre la presència d’algun indicador del *frame* estratègic en el sistema de mitjans català respecte al sistema espanyol (gràfic 10). En tots dos casos, aquesta presència oscil·la entre el 70 i el 80%, estant la mitjana en el 75%.

Exemples d’aquest *frame* estratègic els trobem en titulars com aquest de la Cadena Ser: “*Artur Mas responde a la advertencia de la banca y cree que le dará más votos*” (19 de setembre de 2015), que fa referència als interessos personals que hi ha darrere d’un determinat moviment; o en la locució “*El Presidente de la Generalitat Artur Mas acaba de firmar el decreto de convocatoria de las elecciones del 27 de septiembre en uno de los salones solemnes de la Generalitat y rodeado de parte de su Gobierno*” (Telecinco, 4 d’agost de 2015), que se centra en la posada en escena més que en el fet en si. També ho són metàfores de tipus bèl·lic que

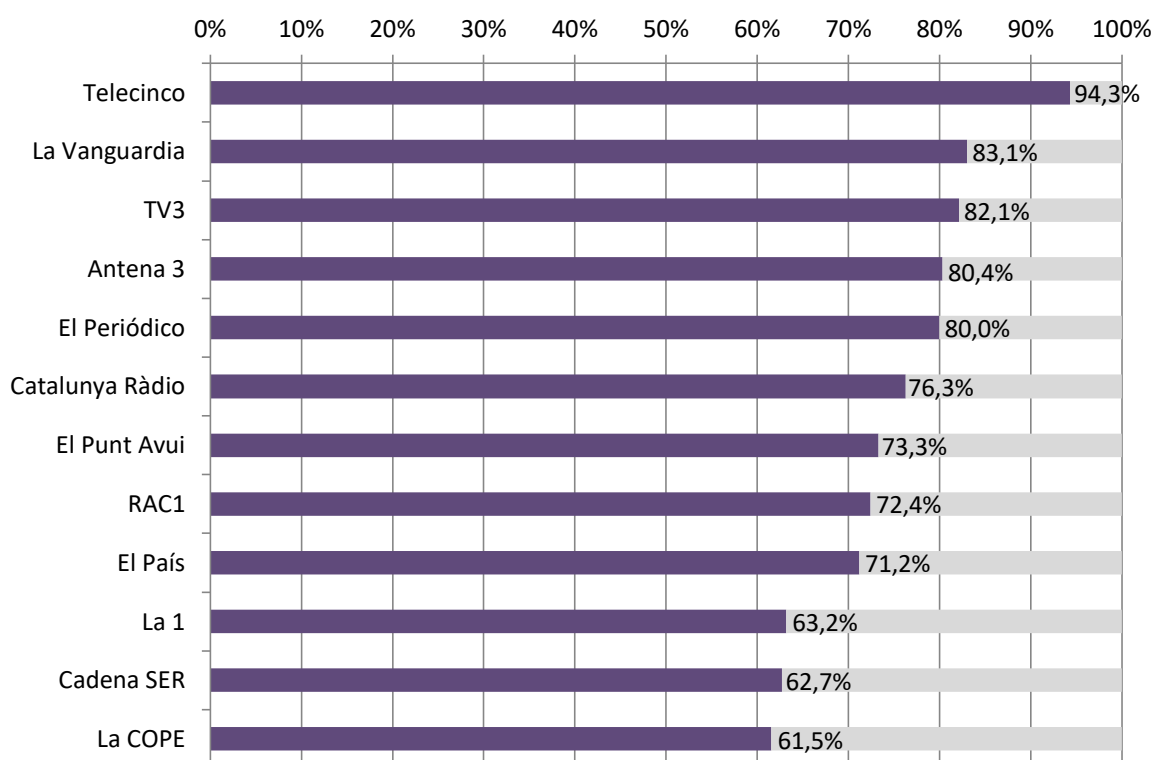
il·lustren els títols de les notícies com ara “*pulso independentista*” (habitual a La 1), “*desafío independentista*” (Antena 3) o “*desafiament sobiranista*” (El Periódico).

10. Presència del *frame* estratègic segons sistema (%)

Si ho analitzem per mitjans, en canvi, les variacions són més grans. Telecinco és el mitjà en què més present és aquest enfocament de la realitat, superior al 90% (gràfic 11).

11. Presència del *frame* estratègic segons mitjà (%)

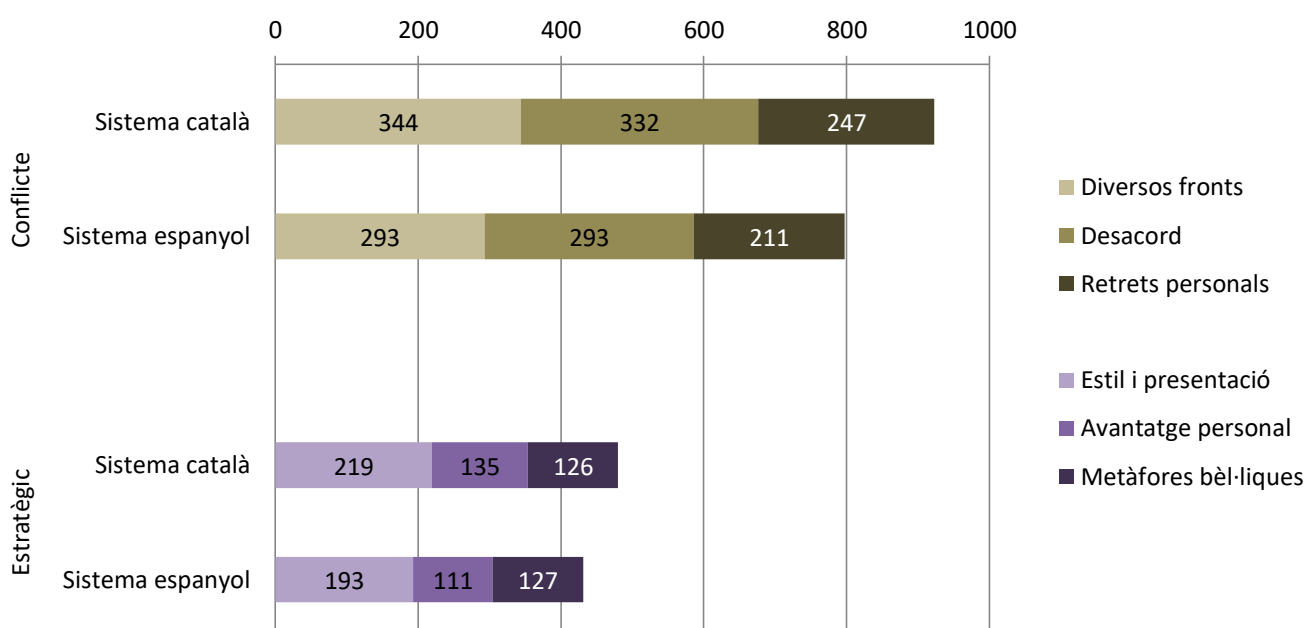

El segueixen els dos grans diaris de Barcelona (La Vanguardia i El Periódico) i les cadenes de televisió TV3 i Antena 3, amb el *frame* present en un 80% dels casos o poc per sobre. En una

franja intermèdia entre el 70% i el 80% hi ha Catalunya Ràdio, El Punt Avui, RAC1 i El País, mentre que per sota d'aquest percentatge s'hi troben La 1, la Cadena SER i la COPE.

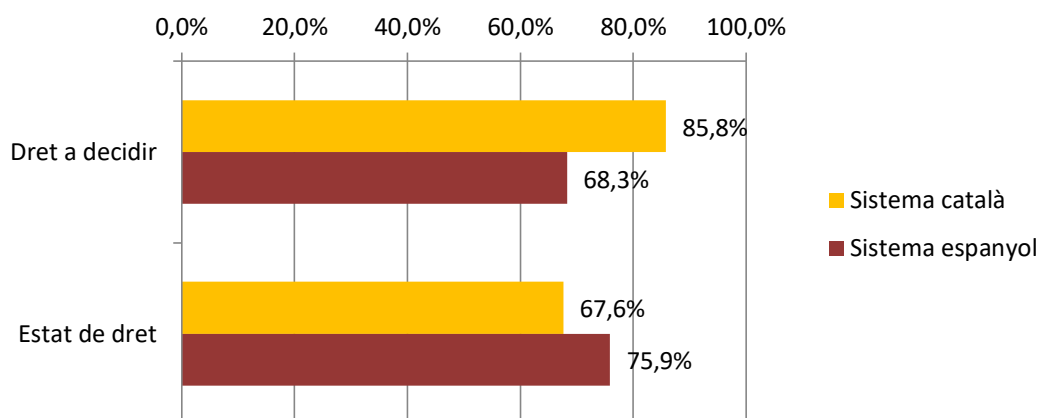
Finalment, si entrem al detall d'analitzar la presència dels tres indicadors amb què es detecta la presència dels dos *frames*, veiem que les proporcions són similars en els dos sistemes (gràfic 12). En el cas del de conflicte, el més freqüent és la presentació de la informació amb diversos fronts que exposen versions diferents. Amb una intensitat igual o similar s'hi inclou la discrepància manifesta entre aquestes versions; i en menor mesura apareixen retrets personals entre els diferents actors polítics de la notícia.

12. Indicadors de *frame* de conflicte i estratègic (abs.)

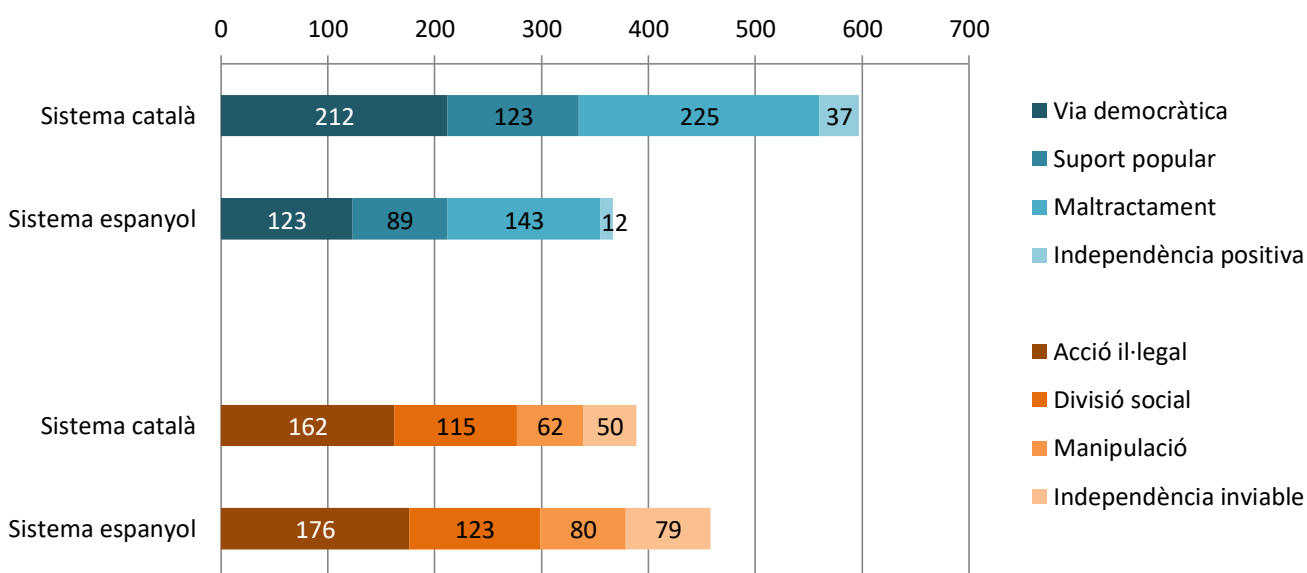
Presència normal dels dos *frames* específics de l'anàlisi en ambdós sistemes. Malgrat que el *frame* "Dret a decidir" és clarament més present en el sistema català que en l'espanyol (17 punts percentuals de diferència), i el seu oposat "Estat de dret" destaca més en els mitjans estatals (8 punts), el cert és que la majoria d'informacions dels dos sistemes contenen algun indicador dels dos enfocaments (gràfic 13).

13. Presència dels *frames* específics segons sistema (%)

Si centrem l'anàlisi en els quatre indicadors amb què hem dissenyat cadascun dels dos *frames*, s'observa d'entrada que el sistema de mitjans catalans conté gairebé un 38% més de referències als components del "Dret a decidir" que no pas els mitjans espanyols (gràfic 14), una diferència notable fins i tot considerant que quan ho observem en termes absoluts hem de tenir en compte que hi ha una vintena menys d'unitats analitzades del sistema espanyol que del català.

14. Indicadors dels *frames* específics segons sistema (abs.)

L'indicador més fort en tots dos sistemes és el que transmet una situació de maltractament o discriminació de l'estat envers els catalans (o les seves institucions). El trobem, per exemple, en el titular: "Rajoy arracona Catalunya", referit a les inversions dels pressupostos generals de l'estat (El Punt Avui, 4 d'abril de 2012). En segon lloc hi ha la referència a una votació popular

com a mecanisme de resolució dels problemes polítics, ja sigui a través d'una consulta o fent referències al dret a decidir (tot i que el simple esment a una "consulta" no es considera que comporti l'aparició de l'indicatiu, ja que no es transmet cap argument). Un exemple, un insert d'Oriol Junqueras a l'informatiu de La 1 (19 de desembre de 2012) dient: "El que nosaltres pretenem fer és posar el futur de Catalunya en mans dels ciutadans de Catalunya, i per fer-ho ens comprometem a consultar-los democràticament".

En tercer lloc, és menys freqüent l'indicador que transmet un clam popular o una legitimació democràtica per justificar una demanda o una actuació política. Una mostra: "El presidente de la Generalitat insta a España y a Rajoy a escuchar el "clamor" de Cataluña" (Telecinco, 13 de setembre de 2012). I el menys habitual és l'indicador que planteja l'escenari d'una Catalunya independent (o de major sobirania econòmica o política) com a positiu. El transmeten expressions com ara les declaracions d'Oriol Junqueras: "Les millors eines a les quals pot aspirar Catalunya per afrontar la crisi amb garanties són les eines pròpies d'un Estat" (en un dels destacats de La Vanguardia el 20 de desembre de 2012).

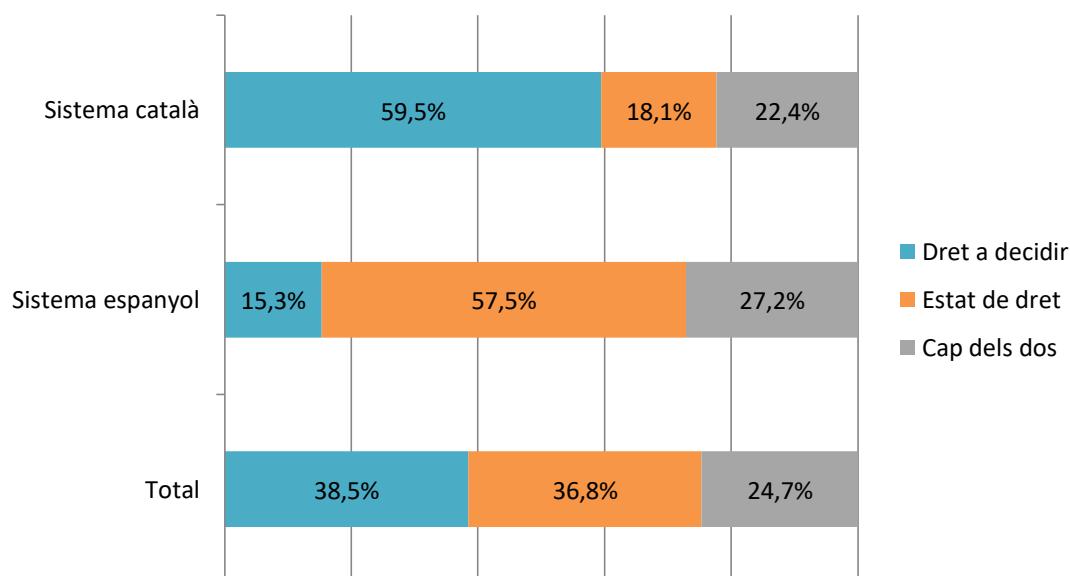
Pel que fa al *frame* anomenat "Estat de dret", és present gairebé per igual en els dos sistemes l'indicador que planteja limitacions legals a les actuacions polítiques. Una mostra: "*El Constitucional considera ilegal que Cataluña se declare soberana*" (El País, 26 de març de 2014), o bé "*Que un referéndum en Cataluña es ilegal ya no es sólo una opinión que podemos dar nosotros desde aquí, desde estos micrófonos*" (deien a la COPE el mateix dia).

També amb iguals proporcions en els dos sistemes però amb menor intensitat és present l'indicador que presenta riscos de divisió i ruptura socials associats a determinades posicions polítiques. El transmeten declaracions com les d'Alicia Sánchez Camacho dient: "El president ha perdut el sentit de la realitat, la decisió de Mas motivarà divisió i enfrontaments en la societat catalana" (un destacat a La Vanguardia, el 26 de setembre de 2012).

I en menor mesura i igual proporcions en ambdós sistemes són presents els altres dos indicadors d'aquest *frame*, que presenten una situació de manipulació o d'engany de la societat per part dels seus líders polítics (com ara amb el titular: "Rabell elogia la Via Lliure tot i la 'manipulació' de Mas", a El Periódico del 12 de setembre de 2015) i un horitzó de la Catalunya independent com a inviable per aïllament o per problemes financers, o una situació de dependència econòmica d'Espanya (que trobem a titulars com ara: "*El comisario europeo Joaquín Almunia ha advertido que si Cataluña se independiza quedaría fuera de la UE*", a Telecinco el 17 de setembre de 2013).

Disparitat manifesta en el *frame* específic de l'anàlisi dominant en cada sistema. Així com la presència dels dos enfocaments específics dissenyats per a l'anàlisi és normal en tots dos sistema, no ho és la definició del *frame* dominant, que assenyala quin és l'enfocament que per repetició, per varietat d'indicadors o per preeminència destaca per davant de l'altre (gràfic 15). El sistema català apareix clarament dominat pel *frame* "Dret a decidir", que acapara gairebé un 60% de les notícies, mentre que el d'"Estat de Dret" només és superior en un 18%. Són gairebé 42 punts percentuals de diferència, curiosament els mateixos que separen el predomini del *frame* "Estat de dret" per sobre del de "Dret a decidir" en el sistema de mitjans espanyol (58% versus 15%).

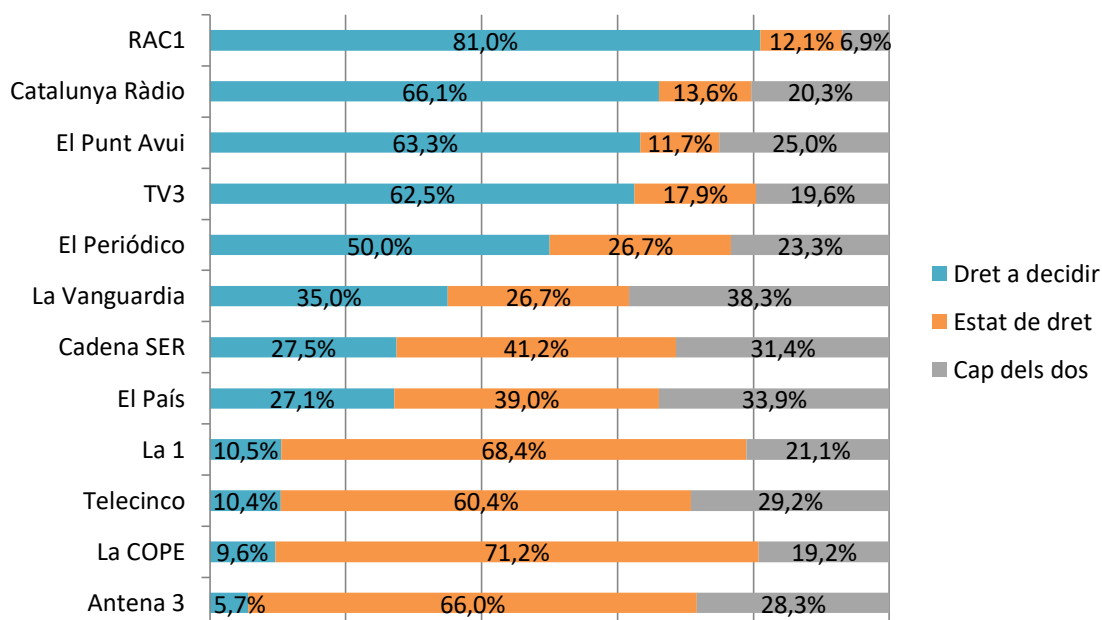
15. *Frame* específic dominant segons sistema (%)

Si ampliem el *zoom* a cadascun dels dotze mitjans analitzats s'observa clarament com la seva ubicació geogràfica coincideix amb quin és el *frame* que domina la majoria de les notícies analitzades (gràfic 16). Així, a RAC1, Catalunya Ràdio, El Punt Avui, TV3 i El Periódico (per aquest ordre) el *frame* "Dret a decidir" és molt superior al d'"Estat de dret".

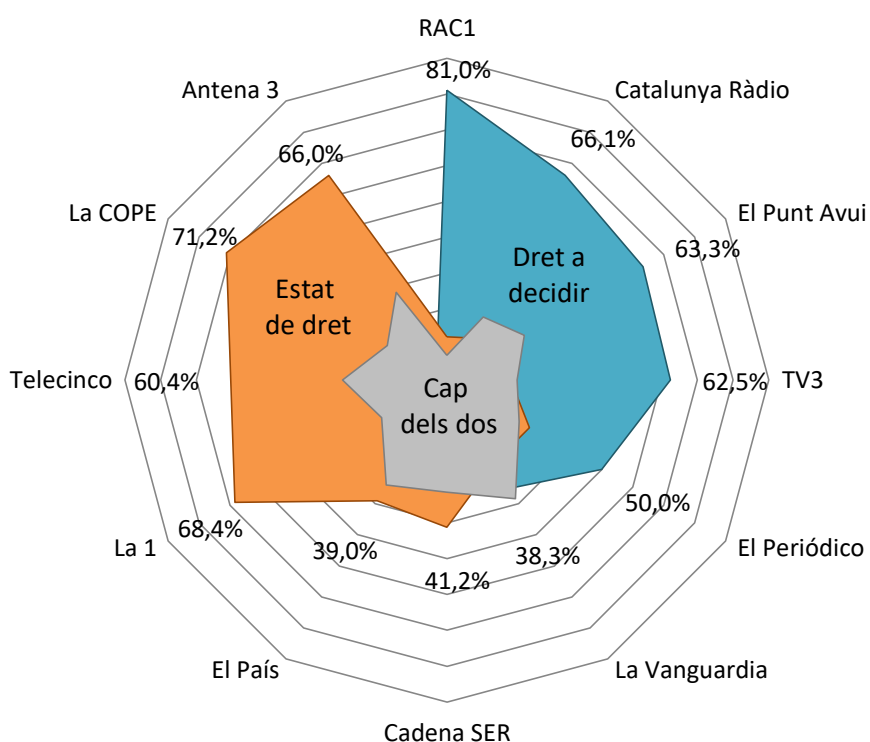
En el cas de La Vanguardia, el "Dret a decidir" és també superior al *frame* alternatiu tot i que en menor proporció, i és més freqüent trobar una situació en què tots dos apareixen amb una presència equilibrada (o absència) que no fa evident quin és el dominant. En canvi, a Antena 3, la COPE, Telecinco, La 1, El País i la Cadena SER (també per aquest ordre) el domini del *frame* "Estat de Dret" és clarament més freqüent que l'alternatiu del "Dret a decidir".

16. *Frame* específic dominant segons mitjà (%)

Finalment, si construïm amb aquestes dades un gràfic radial dels dos *frames* dominants en relació als mitjans es pot delimitar de manera evident la correspondència amb els dos sistemes mediàtics (gràfic 17), amb intensitats diferents però sense excepcions en la correlació entre la situació geogràfica del mitjà i l'enfocament dominant a les informacions analitzades.

17. Radial del *frame* dominant segons mitjà (%)

Conclusions

A la llum dels resultats que es desprenen de l'anàlisi de continguts, classificats en funció dels mitjans i dels sistemes mediàtics, podem arribar a les següents conclusions sobre les següents diferències que hi ha en el tractament de les notícies seleccionades:

1. D'entrada, és manifesta la importància desigual que donen els mitjans catalans respecte als estatals al tema d'anàlisi, ja que en el primer sistema és tema d'obertura en el 83% de casos, apareix en el 95% de les portades i sumaris i en la totalitat dels espais i edicions, mentre que en el sistema espanyol la proporció d'obertures es redueix a la meitat, apareix al 83% de portades i sumaris i en un 6% de casos la notícia és obviada dels informatius. Aquesta diferència en la notabilitat es podria atribuir, tanmateix, a criteris de selecció lògics en tant que el públic del sistema estatal és més ampli que el del català.
2. La diferència en el to més benivolent amb què es connota els actors polítics més pròxims a cada sistema i el to més pejoratiu que s'associa als més llunyans marca una primera línia divisòria que defineix els continguts dels mitjans, més enllà de la seva ubicació. Amb proporcions similars, els mitjans catalans avaluen amb to negatiu els actors de l'espectre polític espanyol i els mitjans estatals ho fan amb els actors catalans, alhora que la valoració dels actors del sistema politicomediàtic propi reben un to o bé positiu o bé més equilibrat entre el to positiu i negatiu.
3. En canvi, no apareixen diferències molt notòries en la presència dels *frames* de conflicte i estratègic en funció del sistema. El de conflicte té una forta presència en tot el tema (previsible, donat que en la gran majoria d'unitats seleccionades informen sobre la relació entre les institucions catalanes i les espanyoles). L'estratègic no és tan habitual, tot i que també apareix en la majoria de notícies. En qualsevol dels dos casos, les diferències són més importants si es mira segons el mitjà individual que no des d'una perspectiva de sistemes. Passa el mateix amb l'ús de titulars interpretatius, molt dispar entre mitjans d'un mateix sistema.
4. La més palmària de les diferències entre els dos sistemes aflora amb els dos *frames* específics dissenyats expressament per a l'anàlisi de continguts, relacionats amb el procés sobiranista i les relacions entre els dos governs. De la seva detecció i el seu còmput se'n desprèn un mapa que delimita amb claredat els mitjans dels dos sistemes;

els uns amb un predomini clar dels enfocaments promoguts per les institucions catalanes (RAC1, Catalunya Ràdio, El Punt Avui, TV3), els altres amb una hegemonia dels enfocaments promoguts per les institucions de l'estat (Antena 3, la COPE, Telecinco, La 1), i amb majors ambigüitats, tot i que també decantats cap envers el seu sistema hi apareixen El País i la Cadena SER per una banda, i La Vanguardia i El Periódico per l'altra.

Una de les possibles explicacions per entendre aquesta certa correspondència en el to i els *frames* entre els mitjans i els actors polítics d'un determinat sistema politicomediàtic el trobem en la teoria de la indexació, de Lance Bennet (1990), que planteja que els mitjans transmeten un rang de veus tan ampli o reduït com ho són les veus representades en el sistema polític al qual pertanyen. L'autor atribueix diverses causes que podrien justificar aquesta pauta de comportament. Una d'elles és la facilitat que proporciona als professionals el fet de tenir una guia ràpida d'actuació a l'hora de construir notícies. Justament, en l'observació de les unitats d'aquesta anàlisi apareix com una construcció habitual que els mitjans acompanyin un determinat fet noticiable amb un seguit de reaccions dels actors polítics. I en aquesta estructura bàsica d'una notícia, així com en els mitjans catalans és habitual que la varietat de reaccions es corresponguin amb portaveus del sistema de partits català, ho és també que els mitjans espanyols reflecteixin les reaccions en base al sistema de mitjans espanyols, sense que això vulgui dir que cap dels dos excloguin altres reaccions del sistema que no els és més propi.

Pel que fa a la metodologia, malgrat i les limitacions i dificultats que tota anàlisi presenta per a l'objectivació de continguts textuais i audiovisuals, podem concloure que el disseny dels dos *frames* específics ("Dret a decidir" i "Estat de dret") s'ha revelat prou eficaç per dibuixar una línia que delimita els dos sistemes en el terreny dels continguts, més enllà de la seva ubicació geogràfica. Aquesta delimitació obre la porta a completar aquest exercici comparatiu des d'una nova perspectiva del *framing*, passant del *frame-building* al *frame-setting*; és a dir, intentant buscar correlacions entre el consum dels determinats mitjans de cadascun dels sistemes i la percepció de la realitat política que té l'opinió pública. Aquest mètode d'anàlisi, a partir de la detecció de múltiples indicadors que componen diverses cares d'un mateix *frame*, ja sigui específic o genèric, pot ser també un bon punt de partida per a una anàlisi de continguts de gènere diferent al de la notícia, per exemple, per analitzar quins són els arguments exposats en gèneres d'opinió com ara una tertúlia.

Referències

- Bennett, W. L. (1990). Toward a theory of press-state relations in the United States. *Journal of communication*, 40(2), 103-127.
- Burguet, F. (1997). *Construir les notícies*. Barcelona, Dèria.
- Cappella, J. and Jamieson, K. (1997). *Spiral of cynicism: The press and the public good*. New York: Oxford University Press.
- Chong, D., i Druckman, J. N. (2007). *Framing public opinion in competitive democracies*. *American Political Science Review*, 101(4), 637-655.
- D'angelo, P. (2002). News *framing* as a multiparadigmatic research program: A response to Entman. *Journal of communication*, 52(4), 870-888.
- De Vreese, C. H. (2005a). The spiral of cynicism reconsidered. *European Journal of Communication*, 20(3), 283-301.
- De Vreese, C. H. (2005b). News *framing*: Theory and typology. *Information design journal+ document design*, 13(1), 51-62.
- De Vreese, C. H., i Boomgaarden, H. (2006). News, political knowledge and participation: The differential effects of news media exposure on political knowledge and participation. *Acta Politica*, 41(4), 317-341.
- Druckman, D. (2001). Turning Points in International Negotiation A Comparative Analysis. *Journal of Conflict Resolution*, 45(4), 519-544.
- Entman, R. M. (1991). Symposium *framing* US coverage of international news: Contrasts in narratives of the KAL and Iran air incidents. *Journal of communication*, 41(4), 6-27.
- Entman, R. M. (1993). *Framing*: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of communication*, 43(4), 51-58.
- Guinjoan, M., Rodon, T., i Sanjaume, M. (2013). *Catalunya, un pas endavant*. Barcelona, Angle Editorial.
- Kahneman, D., i Tversky, A. (1984). Choices, values, and *frames*. *American psychologist*, 39(4), 341.
- Lippmann, W. (1946). *Public opinion* (Vol. 1). Transaction Publishers.
- McQuail, D. (2005). *McQuail's Mass Communication Theory*. Sage Publications.
- Neuman, W.R., Just, M. i Crigler, A.N. (1992). *Common Knowledge*. Chicago, The University of Chicago Press. Chapter 4.
- Norris, P. (2000). *A virtuous circle: Political communications in postindustrial societies*. Cambridge, Cambridge University Press.
- Patterson, T. E. (1993). *Out of order*. New York, Knopf.
- Pallarès, F., Gifreu, J., i Capdevila, A. (2007). *De Pujol a Maragall: Comunicació política i comportament electoral a les eleccions catalanes de 2003*. Barcelona, Documenta Universitaria.
- Putnam, L. L., i Shoemaker, M. (2007). Changes in conflict *framing* in the news coverage of an environmental conflict. *J. Disp. Resol.*, 167.

- Semetko, H. A., De Vreese, C. H., i Peter, J. (2000). Europeanised politics–Europeanised media? European integration and political communication. *West European Politics*, 23(4), 121-141.
- Semetko, H. A., i Valkenburg, P. M. (2000). *Framing* European politics: A content analysis of press and television news. *Journal of communication*, 50(2), 93-109.
- Schuck, A. R., Boomgaarden, H. G., i de Vreese, C. H. (2013). Cynics all around? The impact of election news on political cynicism in comparative perspective. *Journal of Communication*, 63(2), 287-311.
- Schuck, A. R., Vliegenthart, R., i De Vreese, C. H. (2016). Who's afraid of conflict? The mobilizing effect of conflict *framing* in campaign news. *British Journal of Political Science*, 46(01), 177-194.
- Tankard, J. W. (2001). The empirical approach to the study of media *framing*. *Framing public life: Perspectives on media and our understanding of the social world*, 95-106.
- Van Gorp, B. (2005). Where is the *frame*? Victims and intruders in the Belgian press coverage of the asylum issue. *European Journal of Communication*, 20(4), 484-507.
- Van Gorp, B. (2007). The constructionist approach to *framing*: Bringing culture back in. *Journal of communication*, 57(1), 60-78.

ANNEX: MANUAL DE CODIFICACIÓ

1. SELECCIÓ DEL MATERIAL

Dates

S'han seleccionat les següents dates seguint un criteri de **notorietat** en relació al tema d'anàlisi (el procés sobiranista i la relació entre els governs català i espanyol) en funció dels fets noticiables del dia anterior i de **dispersió** al llarg del període d'estudi fixat (2012-2015). El període s'ha reduït dos anys respecte a la previsió inicial per adaptar-lo a la disponibilitat del material a l'arxiu del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), que cedeix les unitats d'anàlisi requerides per a l'estudi.

La tria de dates s'ha fet a partir de l'observació de portades de diaris del conjunt del període, i en particular les del periòdic generalista amb més audiència a Catalunya segons l'Estudi General de Mitjans, La Vanguardia, i el de més audiència al conjunt de l'estat, El País. Cadascuna de les dates inclou el fet noticable a analitzar:

2012

- **18 de gener:** Reunió del Consell de Política Fiscal i Financera en què Montoro es compromet a garantir liquiditat.
- **2 de febrer:** Primera reunió entre Rajoy i Mas a la Moncloa.
- **7 de març:** Reunió del Consell de Política Fiscal i Financera, en què Montoro fixa nous objectius al dèficit autonòmic i Catalunya els desaprova.
- **13 de març:** La Generalitat presenta el càlcul de les balances fiscals, que situa el dèficit fiscal al 8% del PIB.
- **4 d'abril:** Es presenten els Pressupostos Generals de l'Estat, i la Generalitat es queixa que no inclouen el deute que reclama.
- **18 de maig:** Reunió del Consell de Política Fiscal i Financera en què Montoro aprova els plans d'ajust de totes les comunitats tret d'Astúries.
- **25 de juliol:** Catalunya demana acollir-se al Fons de Liquiditat Autonòmica.
- **26 de juliol:** El Parlament aprova la petició del pacte fiscal.
- **12 de setembre:** Primera manifestació massiva de la Diada.
- **13 de setembre:** Declaració d'Artur Mas dos dies després de la marxa de la Diada
- **19 de setembre:** Pronunciament del rei sobre el procés: "no perseguir quimeres"
- **21 de setembre:** Reunió de Rajoy i Mas a la Moncloa per parlar del pacte fiscal.
- **26 de setembre:** Mas anuncia eleccions anticipades pel 25 de novembre.
- **26 de novembre:** Endemà del 25N.
- **20 de desembre:** Mas i Junqueras signen acord d'investidura.

2013

- **24 de gener:** El Parlament aprova la declaració sobiranista.
- **1 de febrer:** Reunió entre Mas i el rei a la Zarzuela.
- **27 de febrer:** El PSC es demarca del PSOE en una votació sobre el dret a decidir en el Congrés.
- **6 de març:** Dimiteix el fiscal en cap de Catalunya arran de declaracions sobre el dret a decidir.
- **28 de març:** Desvelada una reunió entre Rajoy i Mas.
- **9 de maig:** El Tribunal Constitucional suspèn la declaració sobiranista del Parlament.
- **22 de maig:** La Generalitat actualitza les balances fiscals, que situen el dèficit fiscal en 16.500 milions d'euros.
- **27 de juny:** Es reuneix el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, i Mas demanarà per carta la consulta a Rajoy.
- **7 de setembre:** Transcendeix reunió entre Mas i Rajoy en vigílies de la Diada.
- **12 de setembre:** Nova Diada massiva amb la cadena humana.
- **13 de setembre:** Reaccions del govern espanyol l'endemà de la Diada.
- **17 de setembre:** Brussel·les es pronuncia sobre Catalunya.
- **18 d'octubre:** Picabaralla protocol·lària en què Mas planta De Santamaría en un acte de Foment del Treball.
- **26 d'octubre:** Rubalcaba i Navarro es reuneixen amb Mas al Palau de la Generalitat.
- **13 de desembre:** Els partits sobiranistes acorden la data i la pregunta de la consulta.

2014

- **17 de gener:** El Parlament acorda demanar autorització per la consulta al Congrés.
- **28 de febrer:** Votacions al Congrés sobre la consulta en què PP i PSOE voten separats.
- **26 de març:** Sentència del Constitucional que anul·la la declaració sobiranista.
- **9 d'abril:** El Congrés rebutja la petició de referèndum del Parlament.
- **13 de juny:** La Generalitat actualitza les balances fiscals, amb un dèficit de 15.000 milions d'euros.
- **19 de juliol:** Merkel dona suport a Rajoy davant de les demandes de Mas.
- **24 de juliol:** El ministeri d'Hisenda publica les seves balances fiscals, que rebaixen el dèficit amb Catalunya als 8.455 milions.
- **31 de juliol:** Reunió entre Rajoy i Mas a la Moncloa.
- **12 de setembre:** Nova manifestació massiva de la Diada, amb la V a Barcelona.
- **20 de setembre:** El Parlament aprova la llei de consultes.
- **28 de setembre:** Mas signa el decret de convocatòria de la consulta.
- **10 de novembre:** Dos milions de persones participen en el 9N.
- **11 de novembre:** Rajoy deixa el 9N en mans del fiscal.
- **12 de novembre:** El fiscal es querellarà contra Mas i en demanarà la inhabilitació.
- **23 de desembre:** El Tribunal Superior admet a tràmit les querelles contra Artur Mas pel 9N.

2015

- **15 de gener:** Mas anuncia l'avançament de les eleccions pel 27 de setembre amb caràcter plebiscitari.
- **26 de febrer:** Sentència del Constitucional que anul·la la convocatòria de la consulta del 9N.
- **14 de juliol:** Convergència i Esquerra Republicana acorden presentar-se junts el 27S.
- **18 de juliol:** Mas es reuneix amb el rei.
- **4 d'agost:** Mas signa el decret de convocatòria de les eleccions del 27S.
- **2 de setembre:** El PP anuncia una reforma del Constitucional perquè pugui inhabilitar.
- **12 de setembre:** Diada massiva a la Meridiana i primer dia de campanya del 27S.
- **16 de setembre:** Obama es pronuncia a favor d'una Espanya unida en una reunió amb el rei a la Casa Blanca.
- **19 de setembre:** La banca es posiciona contra la independència.
- **28 de setembre:** Junts pel Sí guanya les eleccions del 27S i suma majoria d'escons amb la CUP, però no majoria de vots.
- **29 de setembre:** Dos dies després de les eleccions del 27-S.
- **16 d'octubre:** Mas declara al jutge del Tribunal Superior que investiga el 9N i una concentració d'alcaldes l'acompanya.
- **29 d'octubre:** Reunió de Rajoy i Sánchez a La Moncloa.
- **5 de novembre:** Arrimadas, Iceta i Albiol presenten un recurs d'empara al Constitucional.
- **10 de novembre:** Es vota la resolució de ruptura pactada per Junts pel Sí i la CUP al Parlament, abans del debat d'investidura de Mas.

Mitjans

S'analitzarà el tractament de la informació en els següents mitjans:

- **Diaris:** La Vanguardia, El Periódico, El País, El Punt Avui
- **Televisions:** TV3, Telecinco, Antena 3, La 1
- **Ràdios:** RAC1, Catalunya Ràdio, Cadena Ser, La COPE

2. IDENTIFICACIÓ D'UNITATS

Es classificaran com a unitats d'estudi les peces informatives que incloquin:

- **En un diari:** Aparició del fet noticiable a la portada i a les pàgines interiors en seccions d'informació de l'edició de cada data seleccionada.
- **En un informatiu de televisió:** Aparició del fet noticiable seleccionat en el sumari d'inici i en el bloc informatiu de l'informatiu de prime time del vespre anterior a cada data seleccionada. Hi ha dues excepcions: el 17 i el 28 de setembre del 2015, en què els fets

noticiables (pronunciament d'Obama i eleccions al Parlament) van ocórrer de nit i per això s'analitzen els informatius de la mateixa data que els diaris.

- **En un informatiu de ràdio:** Aparició del fet noticable seleccionat en el sumari d'inici i en el bloc informatiu de l'informatiu de prime time del matí de cada data seleccionada.

3. CODIFICACIÓ DE VARIABLES

IDENTIFICADORS

- **Referència:** (numeral)
- **Data:** (data)
- **Mitjà:** (nom)
- **Canal:** Premsa/Televisió/Ràdio
- **Titular:** (text)

BLOC 1. POSICIÓ I DIMENSIÓ

1. **Quantes pàgines / quants minuts complets han dedicat al tema?** (numeral)
2. **El tema té presència a portada / al sumari?** Sí(1) / No(0)
3. **El tema és l'obertura del diari / de l'informatiu?** Sí(1) / No(0)
4. **Quantes fotos / talls de veu hi ha sobre el tema?** (numeral)

El còmput de pàgines exclou la publicitat a l'hora de considerar una pàgina completa.

BLOC 2. ANÀLISI DEL TITULAR

A partir del principal titular del tema (a portada, si hi apareix, o si no a les pàgines interiors, en el cas dels diaris; la primera frase informativa de la veu editora, en el cas dels informatius de televisió i ràdio):

5. **El titular principal és referencial o interpretatiu?** Referencial (0) / Interpretatiu (1)
6. **Quin és el subjecte del titular?** Actors, institucions o iniciatives espanyols / Actors, institucions o iniciatives catalans / Tots dos
7. **El subjecte és personal, institucional o abstracte?** Personal / Institucional / Abstracte
8. **Quin és el to associat al subjecte?** Positiu / Negatiu / Mixt / Inapreciable
9. **Quin és l'objecte/el 2n subjecte (si en té) del titular?** Actors, institucions o iniciatives espanyols / actors, institucions o iniciatives catalans / Tots dos
10. **L'objecte/el 2n subjecte (si en té) és personal, institucional o abstracte?** Personal / Institucional / Abstracte
11. **Quin és el to associat a l'objecte/el 2n subjecte (si en té)?** Positiu / Negatiu / Mixt / Inapreciable

S'entén com a titular referencial el que expressa accions o declaracions concretes i objectivables, que poden ser certes o falses; mentre que en l'interpretatiu (o valoratiu) predomina l'anàlisi que el periodista fa de l'actualitat, de naturalesa essencialment subjectiva.

En cas que al titular interpretatiu li manqui l'estructura d'una sentència (subjecte, verb i predicat) que es pugui codificar a partir de les variables, s'analitzarà el següent titular referencial sobre el tema.

S'entén com a subjecte o objecte personal aquell que fa referència a un actor polític concret; l'institucional es refereix a col·lectius orgànics concrets (un govern, un partit, un parlament); i l'abstracte es refereix a col·lectius impersonals i indefinits (Espanya, els espanyols, Catalunya, els catalans, l'estat, la justícia).

Tant l'anàlisi del subjecte com de l'objecte (sigui directe o indirecte) tindran en compte les referències personals/institucionals/abstractes incorporades en el sintagma nominal (per ex. "la consulta de Mas", "el dèficit imposat per Rajoy", "la unitat d'Espanya").

L'anàlisi del to es desprèn de les connotacions deduïbles en la definició dels elements a través del nom ("la deriva" o "divisió" són negatius, "el diàleg" o "llum verda" són positius) i de la seva adjectivació ("il·legal" és negatiu, "democràtic" és positiu), o del verb emprat (per ex. "desafia" és negatiu; "garanteix" és positiu). En qualsevol cas cal tenir en compte el text global del titular per atribuir-ne el to. El to neutre indica que no hi ha connotacions evidents en el titular o bé que en combina de positives i negatives (per ex: "Rajoy y Mas se abren al diálogo sin ceder en la consulta del 9-N")

BLOC 3. FRAMING DE CONFLICTE

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

- 12. La notícia s'exposa amb dos o més fronts? Sí(1) / No(0)**
- 13. La notícia conté controvèrsia o desacord? Sí(1) / No(0)**
- 14. La notícia conté desaprovació, retrets o atacs personals? Sí(1) / No(0)**

BLOC 4. FRAMING ESTRATÈGIC

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

- 15. La notícia esmenta l'estil i la presentació de com un polític, un partit o una institució aborden un tema? Sí(1) / No(0)**
- 16. La notícia esmenta que l'acció d'un polític, un partit o una institució s'ha pres per guanyar estabilitat pròpia, consolidar-se o millorar la seva posició, o bé per tenir millor imatge davant de l'opinió pública o a l'arena política? Sí(1) / No(0)**
- 17. La notícia fa servir una o més metàfores del llenguatge dels jocs, els esports o la guerra? Sí(1) / No(0)**

BLOC 5. FRAME ESPECÍFIC 1: DRET A DECIDIR

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

- 18. La notícia conté referències al dret a decidir, el vot popular, la democràcia, un referèndum o una consulta com a mecanisme de resolució política? Sí(1) / No(0)**
- 19. La notícia conté referències a una demanda massiva de la ciutadania o al suport popular perquè els polítics i les institucions emprenguin determinades accions? Sí(1) / No(0)**
- 20. La notícia conté referències a una situació de maltractament o discriminació envers els catalans, la seva cultura, els seus impostos o les seves institucions, o que l'estat maniobra a la seva contra? Sí(1) / No(0)**
- 21. La notícia fa referència a un horitzó de Catalunya com a estat independent amb una visió positiva? Sí(1) / No(0)**

BLOC 6. FRAME ESPECÍFIC 2: ESTAT DE DRET

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

- 22. La notícia conté referències a les limitacions legals o constitucionals de determinades actuacions polítiques? Sí(1) / No(0)**
- 23. La notícia conté referències als riscos de divisió, ruptura o enfrontament socials de determinades actuacions polítiques? Sí(1) / No(0)**
- 24. La notícia fa referència a una situació de manipulació o engany dels catalans per part de polítics o institucions? Sí(1) / No(0)**
- 25. La notícia fa referència a la inviabilitat econòmica de Catalunya com a estat independent o a la seva dependència financera d'Espanya? Sí(1) / No(0)**
- 26. Quin és el frame específic dominant en la notícia? Dret a decidir (1) / Estat de dret (2) / Cap dels dos (3)**

Es defineix seguint un criteri de: 1) repetició d'indicadors; 2) varietat d'indicadors; 3) preeminència en la notícia.

INFORME DE LA INVESTIGACIÓ FINAL

Aquest document resumeix el desenvolupament de la investigació, des de la sol·licitud del projecte que es va presentar l'abril del 2016 al Consell de l'Audiovisual de Catalunya per a la X convocatòria per a la concessió d'ajuts a projectes de recerca sobre comunicació audiovisual, fins a la presentació de l'article acadèmic amb els resultats obtinguts gràcies a l'ajut.

Índex

1. Introducció	1
Desenvolupament	3
2. Manual de codificació	4
a. Selecció del material	4
b. Identificació d'unitats	7
c. Codificació de variables	7
3. Resultats	11

1. Introducció

Tal com especificava en la sol·licitud, l'objectiu d'aquest projecte ha estat analitzar de manera quantitativa el contingut dels principals mitjans de comunicació de ràdio, televisió i premsa escrita durant els últims cinc anys a Catalunya, amb el focus posat en la informació referent a la política catalana, a partir variables relatives al fenomen del *framing* que permeti identificar trets característics de la cobertura que n'han fet.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya té experiència en anàlisi de continguts, sobretot pels informes de pluralisme que realitza mensualment a partir de l'observació de les ràdios i televisions del país. Les dues principals variables analitzades són el temps de presència de representants dels partits polítics en els mitjans i els temes que s'hi tracten. Aquest projecte ha pretès fer un pas més en les anàlisis, introduint-hi variables que ja s'han dut a terme en altres estudis de comunicació com són la presència o absència de determinats marcs

interpretatius (o *frames*) específics, la presència o no de *frames* genèrics habituals en la interpretació de la política com són el de conflicte i l'estratègic (o de joc), la identificació del to (positiu, negatiu o neutral) amb què es connota els protagonistes de la notícia.

Tot i que la proposta es concentra en la informació, la metodologia que s'hi aplica es podria estendre també a les tertúlies d'opinió, per la qual cosa aquest projecte s'adscriu tangencialment en el tema de recerca *Pluralisme i diversitat: metodologia d'anàlisi de tertúlies d'opinió*, proposat en les bases de la convocatòria. Es van concedir 4.100 euros d'ajut que han servit per a la contractació de dues codificadores per analitzar el tractament de la política catalana en els dotze mitjans de més audiència a Catalunya (quatre diaris, quatre ràdios i quatre televisions) durant quatre anys, en què s'han produït canvis profunds en l'opinió pública catalana.

Aquesta proposta s'ha emmarcat en la tesi doctoral que estic duent a terme a la Universitat Pompeu Fabra, dirigida pels Drs. Josep Gifreu i Francesc Pallarès, sobre el sistema de mitjans de comunicació de Catalunya i el paper que han jugat en l'estat d'opinió de la societat catalana sobre el procés sobiranista. Seguint el patró de bona part de la recerca empírica en comunicació, com ara els nombrosos estudis d'*agenda-setting*, de *framing* i de cultivació, el treball pretén combinar una anàlisi de continguts i l'observació d'enquestes.

La tesi s'estructura en tres parts:

1. Descripció del mapa dels mitjans tradicionals que operen a Catalunya a partir de l'històric de dades d'audiència de l'Estudi General de Mitjans sobre Catalunya (EGM). Aquest primer capítol, ja completat, aporta per primer cop el compendi de les dades d'audiència de l'EGM referides a Catalunya i defineix i constata la coexistència de dos sistemes mediàtics (el català i el d'abast estatal) amb evolucions desiguals depenent del canal (hegemònic per als mitjans catalans en ràdio i premsa, i per als mitjans espanyols en televisió).
2. La segona part és l'anàlisi de continguts dels principals mitjans de comunicació tradicionals consumits a Catalunya, que és el resultat de la investigació que s'ha dut a terme durant aquest últim any i que es veu reflectida en l'article acadèmic que s'ha lliurat al CAC.

3. El tercer apartat que començarà a treballar-se a partir d'ara és creuament de dades que relacionin el consum de mitjans de comunicació amb l'opinió política, a partir de l'anàlisi de l'històric del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) i d'altres enquestes.

La recerca s'ha justificat per raons de rellevància científica i rellevància social. De científica, en té per l'objectiu de fer una contribució als estudis sobre els efectes dels mitjans, i més concretament al de *framing*, perquè es vol analitzar si la presència de determinats temes i *frames* en l'agenda mediàtica manté una correlació amb els canvis dràstics que hi ha hagut en l'opinió pública en els últims anys a Catalunya en la qüestió de la relació amb Espanya. Més concretament, l'anàlisi de continguts ha de permetre quantificar empíricament la presència i la intensitat en els mitjans d'aquests marcs interpretatius i de la informació que els difon.

Pel que fa a la rellevància social, ve donada pel gran interès d'actualitat que té el tema d'estudi: el procés sobiranista, que planteja un gran nombre d'interrogants sobre el viratge en pocs anys de l'opinió pública catalana, que ha passat de donar un suport discret a l'estat propi a convertir-la en l'opció preferida de relació amb Espanya, segons els baròmetres del Centre d'Estudis d'Opinió, el CEO. Històricament, aquest suport estava per sota del 20%, i va començar a créixer a partir del 2010 amb la sentència de l'Estatut fins a superar el 40% de partidaris a partir del 2012. Aquesta variable és la que s'ha utilitzat per fixar el període d'estudi de l'anàlisi de continguts: entre el 2010 i el 2015, atenent a l'evolució exponencial que ha experimentat el suport a la independència en aquests cinc anys.

Desenvolupament

Un cop concedit l'ajut, els mesos de juny a novembre han servit per fer la recerca documental per construir el marc teòric de la investigació. Els mesos de desembre i gener del 2017 s'han dedicat al disseny de la mostra i de les variables de codificació i a la recollida del material. S'han seleccionat els dotze mitjans a analitzar i les 60 dates significatives del període; concretament 15 dates per a cada any. S'ha recorregut d'una banda a l'hemeroteca (per als diaris) i de l'altra a l'arxiu del CAC (per a l'audiovisual) per aconseguir la mostra, d'unes 720 unitats. En aquest període s'ha elaborat un manual de codificació, que conté les 25 variables que han servit per a l'anàlisi.

A partir del febrer es va dur a terme el processament de la mostra a partir de les variables per part d'un equip format per dues codificadores. Prèviament, es van fer algunes sessions formatives. L'equip ha treballat a diari des de mitjan febrer fins a mitjan abril, amb reunions de seguiment i coordinació setmanals amb l'autor de la investigació. D'abril a juny s'han extret les dades, elaborat els resultats i s'ha redactat l'article acadèmic.

2. Manual de codificació

El full de ruta bàsic per a desenvolupar l'anàlisi de continguts ha estat el manual de codificació que s'exposa a continuació, i que recull els passos previs que s'han seguit i les pautes de procediment per a l'equip de codificació.

a. Selecció del material

Dates

S'han seleccionat les següents dates seguint un criteri de **notorietat** en relació al tema d'anàlisi (el procés sobiranista i la relació entre els governs català i espanyol) en funció dels fets noticiables del dia anterior i de **dispersió** al llarg del període d'estudi fixat (2012-2015). El període s'ha reduït dos anys respecte a la previsió inicial per adaptar-lo a la disponibilitat del material a l'arxiu del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), que cedeix les unitats d'anàlisi requerides per a l'estudi.

La tria de dates s'ha fet a partir de l'observació de portades de diaris del conjunt del període, i en particular les del periòdic generalista amb més audiència a Catalunya segons l'Estudi General de Mitjans, La Vanguardia, i el de més audiència al conjunt de l'estat, El País. Cadascuna de les dates inclou el fet noticable a analitzar:

2012

- **18 de gener:** Reunió del Consell de Política Fiscal i Financera en què Montoro es compromet a garantir liquiditat.
- **2 de febrer:** Primera reunió entre Rajoy i Mas a la Moncloa.
- **7 de març:** Reunió del Consell de Política Fiscal i Financera, en què Montoro fixa nous objectius al dèficit autonòmic i Catalunya els desaprova.

- **13 de març:** La Generalitat presenta el càlcul de les balances fiscals, que situa el dèficit fiscal al 8% del PIB.
- **4 d'abril:** Es presenten els Pressupostos Generals de l'Estat, i la Generalitat es queixa que no inclouen el deute que reclama.
- **18 de maig:** Reunió del Consell de Política Fiscal i Financera en què Montoro aprova els plans d'ajust de totes les comunitats tret d'Astúries.
- **25 de juliol:** Catalunya demana acollir-se al Fons de Liquiditat Autònoma.
- **26 de juliol:** El Parlament aprova la petició del pacte fiscal.
- **12 de setembre:** Primera manifestació massiva de la Diada.
- **13 de setembre:** Declaració d'Artur Mas dos dies després de la marxa de la Diada
- **19 de setembre:** Pronunciament del rei sobre el procés: "no perseguir quimeres"
- **21 de setembre:** Reunió de Rajoy i Mas a la Moncloa per parlar del pacte fiscal.
- **26 de setembre:** Mas anuncia eleccions anticipades pel 25 de novembre.
- **26 de novembre:** Endemà del 25N.
- **20 de desembre:** Mas i Junqueras signen acord d'investidura.

2013

- **24 de gener:** El Parlament aprova la declaració sobiranista.
- **1 de febrer:** Reunió entre Mas i el rei a la Zarzuela.
- **27 de febrer:** El PSC es demarca del PSOE en una votació sobre el dret a decidir en el Congrés.
- **6 de març:** Dimiteix el fiscal en cap de Catalunya arran de declaracions sobre el dret a decidir.
- **28 de març:** Desvelada una reunió entre Rajoy i Mas.
- **9 de maig:** El Tribunal Constitucional suspèn la declaració sobiranista del Parlament.
- **22 de maig:** La Generalitat actualitza les balances fiscals, que situen el dèficit fiscal en 16.500 milions d'euros.
- **27 de juny:** Es reuneix el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, i Mas demanarà per carta la consulta a Rajoy.
- **7 de setembre:** Transcendeix reunió entre Mas i Rajoy en vigílies de la Diada.
- **12 de setembre:** Nova Diada massiva amb la cadena humana.
- **13 de setembre:** Reaccions del govern espanyol l'endemà de la Diada.
- **17 de setembre:** Brussel·les es pronuncia sobre Catalunya.
- **18 d'octubre:** Picabaralla protocol·lària en què Mas planta De Santamaría en un acte de Foment del Treball.
- **26 d'octubre:** Rubalcaba i Navarro es reuneixen amb Mas al Palau de la Generalitat.
- **13 de desembre:** Els partits sobiranistes acorden la data i la pregunta de la consulta.

2014

- **17 de gener:** El Parlament acorda demanar autorització per la consulta al Congrés.
- **28 de febrer:** Votacions al Congrés sobre la consulta en què PP i PSOE voten separats.
- **26 de març:** Sentència del Constitucional que anul·la la declaració sobiranista.

- **9 d'abril:** El Congrés rebutja la petició de referèndum del Parlament.
- **13 de juny:** La Generalitat actualitza les balances fiscals, amb un dèficit de 15.000 milions d'euros.
- **19 de juliol:** Merkel dóna suport a Rajoy davant de les demandes de Mas.
- **24 de juliol:** El ministeri d'Hisenda publica les seves balances fiscals, que rebaixen el dèficit amb Catalunya als 8.455 milions.
- **31 de juliol:** Reunió entre Rajoy i Mas a la Moncloa.
- **12 de setembre:** Nova manifestació massiva de la Diada, amb la V a Barcelona.
- **20 de setembre:** El Parlament aprova la llei de consultes.
- **28 de setembre:** Mas signa el decret de convocatòria de la consulta.
- **10 de novembre:** Dos milions de persones participen en el 9N.
- **11 de novembre:** Rajoy deixa el 9N en mans del fiscal.
- **12 de novembre:** El fiscal es querellarà contra Mas i en demanarà la inhabilitació.
- **23 de desembre:** El Tribunal Superior admet a tràmit les querelles contra Artur Mas pel 9N.

2015

- **15 de gener:** Mas anuncia l'avançament de les eleccions pel 27 de setembre amb caràcter plebiscitari.
- **26 de febrer:** Sentència del Constitucional que anul·la la convocatòria de la consulta del 9N.
- **14 de juliol:** Convergència i Esquerra Republicana acorden presentar-se junts el 27S.
- **18 de juliol:** Mas es reuneix amb el rei.
- **4 d'agost:** Mas signa el decret de convocatòria de les eleccions del 27S.
- **2 de setembre:** El PP anuncia una reforma del Constitucional perquè pugui inhabilitar.
- **12 de setembre:** Diada massiva a la Meridiana i primer dia de campanya del 27S.
- **16 de setembre:** Obama es pronuncia a favor d'una Espanya unida en una reunió amb el rei a la Casa Blanca.
- **19 de setembre:** La banca es posiciona contra la independència.
- **28 de setembre:** Junts pel Sí guanya les eleccions del 27S i suma majoria d'escons amb la CUP, però no majoria de vots.
- **29 de setembre:** Dos dies després de les eleccions del 27-S.
- **16 d'octubre:** Mas declara al jutge del Tribunal Superior que investiga el 9N i una concentració d'alcaldes l'acompanya.
- **29 d'octubre:** Reunió de Rajoy i Sánchez a La Moncloa.
- **5 de novembre:** Arrimadas, Iceta i Albiol presenten un recurs d'empara al Constitucional.
- **10 de novembre:** Es vota la resolució de ruptura pactada per Junts pel Sí i la CUP al Parlament, abans del debat d'investidura de Mas.

Mitjans

S'analitzarà el tractament de la informació en els següents mitjans:

- **Diaris:** La Vanguardia, El Periódico, El País, El Punt Avui
- **Televisions:** TV3, Telecinco, Antena 3, La 1
- **Ràdios:** RAC1, Catalunya Ràdio, Cadena Ser, La COPE

b. Identificació d'unitats

Es classificaran com a unitats d'estudi les peces informatives que incloguin:

- **En un diari:** Aparició del fet noticiable a la portada i a les pàgines interiors en seccions d'informació de l'edició de cada data seleccionada.
- **En un informatiu de televisió:** Aparició del fet noticiable seleccionat en el sumari d'inici i en el bloc informatiu de l'informatiu de *prime time* del vespre anterior a cada data seleccionada. Hi ha dues excepcions: el 17 i el 28 de setembre del 2015, en què els fets noticiables (pronunciament d'Obama i eleccions al Parlament) van ocórrer de nit i per això s'analitzen els informatius de la mateixa data que els diaris.
- **En un informatiu de ràdio:** Aparició del fet noticiable seleccionat en el sumari d'inici i en el bloc informatiu de l'informatiu de *prime time* del matí de cada data seleccionada.

c. Codificació de variables

IDENTIFICADORS

- **Referència:** (numeral)
- **Data:** (data)
- **Mitjà:** (nom)
- **Canal:** Premsa/Televisió/Ràdio
- **Titular:** (text)

BLOC 1. POSICIÓ I DIMENSIÓ

1. **Quantes pàgines / quants minuts complets han dedicat al tema?** (numeral)
2. **El tema té presència a portada / al sumari?** Sí(1) / No(0)
3. **El tema és l'obertura del diari / de l'informatiu?** Sí(1) / No(0)
4. **Quantes fotos / talls de veu hi ha sobre el tema?** (numeral)

El còmput de pàgines exclou la publicitat a l'hora de considerar una pàgina completa.

BLOC 2. ANÀLISI DEL TITULAR

A partir del principal titular del tema (a portada, si hi apareix, o si no a les pàgines interiors, en el cas dels diaris; la primera frase informativa de la veu editora, en el cas dels informatius de televisió i ràdio):

5. **El titular principal és referencial o interpretatiu?** Referencial (0) / Interpretatiu (1)
6. **Quin és el subjecte del titular?** Actors, institucions o iniciatives espanyols / Actors, institucions o iniciatives catalans / Tots dos
7. **El subjecte és personal, institucional o abstracte?** Personal / Institucional / Abstracte
8. **Quin és el to associat al subjecte?** Positiu / Negatiu / Mixt / Inapreciable
9. **Quin és l'objecte/el 2n subjecte (si en té) del titular?** Actors, institucions o iniciatives espanyols / actors, institucions o iniciatives catalans / Tots dos
10. **L'objecte/el 2n subjecte (si en té) és personal, institucional o abstracte?** Personal / Institucional / Abstracte
11. **Quin és el to associat a l'objecte/el 2n subjecte (si en té)?** Positiu / Negatiu / Mixt / Inapreciable

S'entén com a titular referencial el que expressa accions o declaracions concretes i objectivables, que poden ser certes o falses; mentre que en l'interpretatiu (o valoratiu) predomina l'anàlisi que el periodista fa de l'actualitat, de naturalesa essencialment subjectiva.

En cas que al titular interpretatiu li manqui l'estructura d'una sentència (subjecte, verb i predicat) que es pugui codificar a partir de les variables, s'analitzarà el següent titular referencial sobre el tema.

S'entén com a subjecte o objecte personal aquell que fa referència a un actor polític concret; l'institucional es refereix a col·lectius orgànics concrets (un govern, un partit, un parlament); i

l'abstracte es refereix a col·lectius impersonals i indefinits (Espanya, els espanyols, Catalunya, els catalans, l'estat, la justícia).

Tant l'anàlisi del subjecte com de l'objecte (sigui directe o indirecte) tindran en compte les referències personals/institucionals/abstractes incorporades en el sintagma nominal (per ex. "la consulta de Mas", "el dèficit imposat per Rajoy", "la unitat d'Espanya").

L'anàlisi del to es desprèn de les connotacions deduïbles en la definició dels elements a través del nom ("la deriva" o "divisió" són negatius, "el diàleg" o "llum verda" són positius) i de la seva adjectivació ("il·legal" és negatiu, "democràtic" és positiu), o del verb emprat (per ex. "desafia" és negatiu; "garanteix" és positiu). En qualsevol cas cal tenir en compte el text global del titular per atribuir-ne el to. El to neutre indica que no hi ha connotacions evidents en el titular o bé que en combina de positives i negatives (per ex: "*Rajoy y Mas se abren al diálogo sin ceder en la consulta del 9-N*")

BLOC 3. FRAMING DE CONFLICTE

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

- 12. **La notícia s'exposa amb dos o més fronts?** Sí(1) / No(0)
- 13. **La notícia conté controvèrsia o desacord?** Sí(1) / No(0)
- 14. **La notícia conté desaprovació, retrets o atacs personals?** Sí(1) / No(0)

BLOC 4. FRAMING ESTRATÈGIC

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

- 15. **La notícia esmenta l'estil i la presentació de com un polític, un partit o una institució aborden un tema?** Sí(1) / No(0)
- 16. **La notícia esmenta que l'acció d'un polític, un partit o una institució s'ha pres per guanyar estabilitat pròpia, consolidar-se o millorar la seva posició, o bé per tenir millor imatge davant de l'opinió pública o a l'arena política?** Sí(1) / No(0)
- 17. **La notícia fa servir una o més metàfores del llenguatge dels jocs, els esports o la guerra?** Sí(1) / No(0)

BLOC 5. FRAME ESPECÍFIC 1: DRET A DECIDIR

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

18. La notícia conté referències al dret a decidir, el vot popular, la democràcia, un referèndum o una consulta com a mecanisme de resolució política? Sí(1) / No(0)
19. La notícia conté referències a una demanda massiva de la ciutadania o al suport popular perquè els polítics i les institucions emprenguin determinades accions? Sí(1) / No(0)
20. La notícia conté referències a una situació de maltractament o discriminació envers els catalans, la seva cultura, els seus impostos o les seves institucions, o que l'estat maniobra a la seva contra? Sí(1) / No(0)
21. La notícia fa referència a un horitzó de Catalunya com a estat independent amb una visió positiva? Sí(1) / No(0)

BLOC 6. FRAME ESPECÍFIC 2: ESTAT DE DRET

A partir de l'anàlisi del primer nivell de lectura (pels diaris) o de la narració (pels audiovisuals):

22. La notícia conté referències a les limitacions legals o constitucionals de determinades actuacions polítiques? Sí(1) / No(0)
23. La notícia conté referències als riscos de divisió, ruptura o enfrontament socials de determinades actuacions polítiques? Sí(1) / No(0)
24. La notícia fa referència a una situació de manipulació o engany dels catalans per part de polítics o institucions? Sí(1) / No(0)
25. La notícia fa referència a la inviabilitat econòmica de Catalunya com a estat independent o a la seva dependència financera d'Espanya? Sí(1) / No(0)
26. Quin és el *frame* específic dominant en la notícia? Dret a decidir (1) / Estat de dret (2) / Cap dels dos (3)

Es defineix seguint un criteri de: 1) repetició d'indicadors; 2) varietat d'indicadors; 3) preeminència en la notícia.

3. Resultats

A continuació s'exposen els resultats de l'anàlisi de continguts:

1. Unitats analitzades per mitjà

TOTAL UNITATS	680
La Vanguardia	59
El Periódico	60
El Punt Avui	60
El País	59
TV3	56
Antena 3	56
Telecinco	53
La 1	57
RAC1	58
Catalunya Ràdio	59
Cadena SER	51
La COPE	52
Sistema català	352
Sistema espanyol	328

2. Mitjana de pàgines / minuts complets dedicats al tema

Catalunya Ràdio	17
La COPE	16
RAC1	14
TV3	10
El Punt Avui	8
La 1	5
Antena 3	5
El Periódico	5
Cadena SER	5
La Vanguardia	4
Telecinco	4
El País	3
Sistema català	9,62
Sistema espanyol	6,41

3. **Recompte de unitats en què el tema d'anàlisi té presència a la portada / al sumari i és tema d'obertura**

	Portada	Obertura
TOTAL	624	465
Catalunya Ràdio	59	52
La COPE	57	46
RAC1	60	51
TV3	53	38
El Punt Avui	54	48
La 1	51	30
Antena 3	41	20
El Periódico	51	27
Cadena SER	49	43
La Vanguardia	57	52
Telecinco	47	33
El País	45	25
Sistema català	336	292
Sistema espanyol	288	173

4. **Mitjana de fotos / talls de veu / inserts de vídeo sobre el tema**

Catalunya Ràdio	18
El Punt Avui	17
TV3	13
RAC1	12
La Vanguardia	9
La 1	9
Telecinco	8
El Periódico	8
Antena 3	7
Cadena SER	6
El País	5
La COPE	5
Sistema català	12,78
Sistema espanyol	6,86

5. Presència de titulars interpretatius i referencials (en termes absoluts i percentatge)

	Interpretatiu	%	Referencial	%
TOTAL UNITATS	132	19,47%	546	80,53%
La Vanguardia	13	22,03%	46	77,97%
El Periódico	27	45,00%	33	55,00%
El Punt Avui	29	48,33%	31	51,67%
El País	3	5,08%	56	94,92%
TV3	1	1,79%	55	98,21%
Antena 3	7	12,50%	49	87,50%
Telecinco	6	11,76%	45	88,24%
La 1	0	0,00%	57	100,00%
RAC1	14	24,14%	44	75,86%
Catalunya Ràdio	6	10,17%	53	89,83%
Cadena SER	14	27,45%	37	72,55%
La COPE	12	23,08%	40	76,92%
Sistema català	90	25,57%	262	74,43%
Sistema espanyol	42	12,88%	284	87,12%

6. Referències a subjecte i objectes catalans i espanyols en el titular i to (en termes absoluts)

SUBJECTE O OBJECTE CATALÀ					
		Positiu	Negatiu	Mixt	Imperceptible
Sistema espanyol	Personal	16	71	2	40
	Institucional	13	35	0	21
	Abstracte	17	33	3	22
Sistema català	Personal	45	34	7	39
	Institucional	31	18	2	28
	Abstracte	38	24	2	39
SUBJECTE O OBJECTE ESPANYOL					
		Positiu	Negatiu	Mixt	Imperceptible
Sistema espanyol	Personal	23	14	3	21
	Institucional	13	22	2	32
	Abstracte	4	33	3	22
Sistema català	Personal	6	30	3	27
	Institucional	10	62	1	26
	Abstracte	1	24	2	39

7. To dels subjectes i objectes catalans i espanyols en el titular segons el sistema (%)

		Positiu	Negatiu	Mixt	Imperceptible
Sistema català	Catalans	37,1%	24,8%	3,6%	34,5%
	Espanyols	9,1%	54,8%	2,7%	33,3%
Sistema espanyol	Catalans	16,7%	51,3%	1,8%	30,2%
	Espanyols	26,1%	28,1%	3,3%	42,5%

8. To dels subjectes i objectes catalans i espanyols en el titular segons mitjà (en termes absoluts)

		Positiu	Negatiu	Mixt	Imperceptible
La Vanguardia	Catalans	21	19	1	11
	Espanyols	4	17	0	10
El Periódico	Catalans	17	8	3	19
	Espanyols	5	20	2	5
El Punt Avui	Catalans	24	9	4	12
	Espanyols	2	21	0	4
El País	Catalans	10	22	4	8
	Espanyols	6	14	2	4
TV3	Catalans	20	20	1	19
	Espanyols	5	13	2	12
Antena 3	Catalans	6	27	0	13
	Espanyols	11	6	0	6
Telecinco	Catalans	2	26	0	17
	Espanyols	5	6	0	17
La 1	Catalans	10	18	1	15
	Espanyols	8	4	1	16
RAC1	Catalans	14	10	1	23
	Espanyols	1	17	0	14
Catalunya Ràdio	Catalans	18	10	1	22
	Espanyols	0	14	1	17
Cadena SER	Catalans	15	21	0	13
	Espanyols	7	6	0	11
La COPE	Catalans	3	27	0	17
	Espanyols	3	7	2	11
Sistema espanyol	Catalans	46	141	5	83
	Espanyols	40	43	5	65
Sistema català	Catalans	114	76	11	106
	Espanyols	17	102	5	62

9. To dels subjectes i objectes catalans i espanyols en el titular segons mitjà (%)

		Positiu	Negatiu	Mixt	Imperceptible
La Vanguardia	Catalans	40,4%	36,5%	1,9%	21,2%
	Espanyols	12,9%	54,8%	0,0%	32,3%
El Periódico	Catalans	36,2%	17,0%	6,4%	40,4%
	Espanyols	15,6%	62,5%	6,3%	15,6%
El Punt Avui	Catalans	49,0%	18,4%	8,2%	24,5%
	Espanyols	7,4%	77,8%	0,0%	14,8%
El País	Catalans	22,7%	50,0%	9,1%	18,2%
	Espanyols	23,1%	53,8%	7,7%	15,4%
TV3	Catalans	33,3%	33,3%	1,7%	31,7%
	Espanyols	15,6%	40,6%	6,3%	37,5%
Antena 3	Catalans	13,0%	58,7%	0,0%	28,3%
	Espanyols	47,8%	26,1%	0,0%	26,1%
Telecinco	Catalans	4,4%	57,8%	0,0%	37,8%
	Espanyols	17,9%	21,4%	0,0%	60,7%
La 1	Catalans	22,7%	40,9%	2,3%	34,1%
	Espanyols	27,6%	13,8%	3,4%	55,2%
RAC1	Catalans	29,2%	20,8%	2,1%	47,9%
	Espanyols	3,1%	53,1%	0,0%	43,8%
Catalunya Ràdio	Catalans	35,3%	19,6%	2,0%	43,1%
	Espanyols	0,0%	43,8%	3,1%	53,1%
Cadena SER	Catalans	30,6%	42,9%	0,0%	26,5%
	Espanyols	29,2%	25,0%	0,0%	45,8%
La COPE	Catalans	6,4%	57,4%	0,0%	36,2%
	Espanyols	13,0%	30,4%	8,7%	47,8%

10. Presència del *frame* de conflicte segons sistema i mitjà (en termes absoluts i %)

	(abs.)	%
La Vanguardia	59	100,0%
El Periódico	56	100,0%
El Punt Avui	59	100,0%
El País	56	100,0%
TV3	56	98,3%
Antena 3	47	98,1%
Telecinco	46	98,0%
La 1	51	94,9%
RAC1	58	93,3%
Catalunya Ràdio	59	89,5%
Cadena SER	50	86,8%
La COPE	51	83,9%
Sistema català	347	98,6%
Sistema espanyol	301	91,8%
TOTAL	648	95,3%

11. Presència del *frame* estratègic segons sistema i mitjà (en termes absoluts i %)

	(abs.)	%
La Vanguardia	49	94,3%
El Periódico	48	83,1%
El Punt Avui	44	82,1%
El País	42	80,4%
TV3	46	80,0%
Antena 3	45	76,3%
Telecinco	50	73,3%
La 1	36	72,4%
RAC1	42	71,2%
Catalunya Ràdio	45	63,2%
Cadena SER	32	62,7%
La COPE	32	61,5%
Sistema català	274	77,8%
Sistema espanyol	237	72,3%
TOTAL	511	75,1%

12. Presència d'indicadors de *frame* de conflicte i genèric segons sistema (absoluts)

FRAME DE CONFLICTE	Diversos fronts	Desacord	Retrets personals
Sistema català	344	332	247
Sistema espanyol	293	293	211
FRAME ESTRATÈGIC	Estil i presentació	Avantatge personal	Metàfores bèl·liques
Sistema català	219	135	126
Sistema espanyol	193	111	127

13. Presència dels *frames* específics segons sistema i mitjà (en termes absoluts i %)

	Dret a decidir	%	Estat de dret	%
La Vanguardia	52	88,1%	40	67,8%
El Periódico	51	85,0%	43	71,7%
El Punt Avui	49	81,7%	33	55,0%
El País	44	74,6%	42	71,2%
TV3	47	83,9%	38	67,9%
Antena 3	36	64,3%	47	83,9%
Telecinco	33	62,3%	43	81,1%
La 1	40	70,2%	48	84,2%
RAC1	53	91,4%	42	72,4%
Catalunya Ràdio	50	84,7%	42	71,2%
Cadena SER	38	74,5%	29	56,9%
La COPE	33	63,5%	40	76,9%
Sistema català	302	85,8%	238	67,6%
Sistema espanyol	224	68,3%	249	75,9%

14. Presència d'indicadors dels *frames* específics segons sistema (absoluts)

DRET A DECIDIR	Via democràtica	Suport popular	Maltractament	Independència positiva
Sistema català	212	123	225	37
Sistema espanyol	123	89	143	12
ESTAT DE DRET	Acció il·legal	Divisió social	Manipulació	Independència inviable
Sistema català	162	115	62	50
Sistema espanyol	176	123	80	79

15. *Frame* específic dominant segons sistema i mitjà (en termes absoluts i %)

	Dret a decidir	%	Estat de dret	%	Cap dels dos	%
La Vanguardia	21	35,0%	16	26,7%	23	38,3%
El Periódico	30	50,0%	16	26,7%	14	23,3%
El Punt Avui	38	63,3%	7	11,7%	15	25,0%
El País	16	27,1%	23	39,0%	20	33,9%
TV3	35	62,5%	10	17,9%	11	19,6%
Antena 3	3	5,7%	35	66,0%	15	28,3%
Telecinco	5	10,4%	29	60,4%	14	29,2%
La 1	6	10,5%	39	68,4%	12	21,1%
RAC1	47	81,0%	7	12,1%	4	6,9%
Catalunya Ràdio	39	66,1%	8	13,6%	12	20,3%
Cadena SER	14	27,5%	21	41,2%	16	31,4%
La COPE	5	9,6%	37	71,2%	10	19,2%
Sistema català	210	59,5%	64	18,1%	79	22,4%
Sistema espanyol	49	15,3%	184	57,5%	87	27,2%
TOTAL	259	38,5%	248	36,8%	166	24,7%